Nr 36
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

EEN GALEIBOEF WORDT DETECTIVE

Lees dit boeiend tekenverhaal p. 40-43

FERNAN

Weer naar school!

NEEM het niet zo tragisch ! Is het heus zó erg dat je weer naar school moet ? Je krijgt nieuwe boeken, mooie schriften, wellicht een nieuwe leraar en als je in de klas rondkijkt dan zie je de lachende gezichten van je oude kameraden weer. Je zal met hen kunnen studeren, net als vorig jaar, en samen met je kameraden zal je wandeltochten kunnen maken en spelen.

Of, heb je je vrienden van vorig jaar niet weer gevonden ? Je hebt misschien dezelfde bank behouden, dezelfde studieboeken, dezelfde leraar... maar andere klasmakkers ? In dit geval heb je vorig jaar niet erg je best gedaan en je moet het klasje nog eens over doen ! Dat is wel jammer maar, laat je daardoor niet ontmoedingen. Ik ken jongens die in hetzelfde geval hebben verkeerd, die ernstig hebben gestudeerd en op het einde van het schooljaar de éérste prijs behaalden. Ook het volgend jaar waren ze eerst en tot op het einde van hun schooljaren bleven ze primus !

Doe flink je best ! Ik wens je van harte een goed schooljaar !

Kuifje

EEN ECHTE VIRTUOOS...

ROTTERDAM

JAN VAN SETTEN, een trouwe lezer uit Rotterdam, beschrijft zijn geboortestad.

ROTTERDAM is een stad, die haar bestaan te danken heeft aan de Rijn. Waarom nu juist de Rijn en niet de Nieuwe Maas of de Nieuwe Waterweg? Dat komt omdat de Rijn doorvaart geeft met Duitsland (o.a. met het Ruhrgebied) en Zwitserland. En daardoor is de transitohandel (transito betekent doorvaart), ontstaan. De voornaamste invoerprodukten zijn :

Uit Skandinavie : hout en ertsen.
Uit Engeland : steenkool en metaalwaren.
Uit Amerika : graan en petroleum.

De voornaamste uitvoerprodukten zijn :
Boter, kaas, vlees, steenkool, groente, fruit.

In Pernis wordt ruwe olie, die o.a. uit het zuiden van Drente komt, verwerkt tot benzine, enz. Ook haalt men er grondstoffen voor plastic uit. Per olietankers gaat de verwerkte olie naar het Ruhrgebied.

In de Middeleeuwen, was Rotterdam een vissersdorpje aan de mond van de Rotte, waarin een dam werd gelegd.

Na 1870 werd Rotterdam groter door de scheepvaart naar het Ruhrgebied ; Rotterdam is dus eigenlijk de voorhaven van het Ruhrgebied.

In de XVIe eeuw was de Maasmond zeer breed. Rozenburg bestond nog niet. Toen had Rotterdam een mooie verbinding met de zee. Maar later verzandde de Maas geducht : 't eiland Rozenburg ontstond. Omstreeks 1750 moesten de schepen door het Goereese gat, 't Haringvliet, Volkerak, Hollandsdiep, Dordse Kil, Oude Maas, Botlek naar de Nieuwe Maas varen ; een vreselijke omweg ! Koning Willem I liet het Voornse kanaal graven. Toen was het beter, maar de schepen werden groter en kregen meer diepgang, zeilschepen werden vervangen door stoomschepen, zodat 't Goerese Gat te ondiep werd. De grote schepen moesten door de Oosterschelde, Zijpe, Mastgat, Keetten, Krammer, Volkerak, Hollands Diep, Dordse Kil, Oude Maas, Botlek, Nieuwe Maas, Botlek, Nieuwe Maas. 't Duurde soms vijftien dagen, voordat een zeeschip R'dam bereikte ; als daarna spoedig geen verandering in kwam, zou Rotterdam een dode stad worden. Daarom heeft men de Nieuwe Waterweg gegraven, die in 1872 is klaargekomen. Deze is bij eb circa 10 m diep.

De Maasbruggen waren niet voldoende voor het drukke verkeer. Men heeft de Maastunnel gemaakt, die klaar kwam in 1942.

In Rotterdam zijn veel werven. De Lloyd en de H.A.L. en andere bedrijven onderhouden bootdiensten naar andere landen. Grote schepen van die bedrijven zijn o.a. de Rotterdam, dat 't vlaggeschip van de Nederlandse koopvaardij is ; de Willem Ruys ; de Statendam en de Nieuwe Amsterdam.

Jan van SETTEN

BEN JE EIGENWIJS?

BEN je eigenwijs, een tikje verwaand ? Wil je het steeds beter weten ? Verwaande snoeshanen zijn nooit erg sympathiek ! Heb je daar reeds aan gedacht ? Wil je eerlijk antwoorden op onderstaande vragen ?

		JA	NEEN
1.	Je hebt een kleine bergtocht gemaakt, je hebt een half uurtje geklommen en je meent reeds dat je een Hillary bent die de Himalaja overwonnen heeft !	......	......
2.	De leraar feliciteerde je omdat je een goed opstel hebt gemaakt. Je aanziet jezelf reeds voor een beroemd schrijver ?	......	......
3.	Je meent dat je aanleg hebt voor het toneel, natuurlijk alléén voor de hoofdrollen !	......	......
4.	Je hebt de 100 m in een vrij vlug tempo afgelegd en daarom verwacht je een ovatie ?	......	......
5.	Je kan tamelijk vlug rekenen en daarom meen je, dat je meer waard bent dan je klasmakkers die het minder vlug kunnen ?	......	......
6.	Je leert piano en je bent er vast van overtuigd dat je reeds een groot virtuoos bent.	......	......
7.	Je hebt een mooie stem en het staat voor je vast dat je eens een tweede Gigli zult zijn	......	......
8.	Je spreekt tien woorden Engels, vijf woorden Duits en drie woorden Spaans en daarom ben je er van overtuigd, dat je deze talen werkelijk beheerst !	......	......
9.	Het spreekt vanzelf dat de maaltijd die jij kookt de allerbeste is	......	......
10.	Je houdt er aan op een stoel te gaan staan en een gelegenheidsspeech af te steken !	......	......
11.	Je kent één trucje en je vindt het normaal dat iedereen je voor een groot tovenaar aanziet	......	......
12.	Over het algemeen ben je heel erg tevreden over alles wat je doet	......	......
	TOTAAL :	......	......

ANTWOORDEN

10 JA : Wat ben jij een snoeshaan ! Neen hoor, zo zal je er beslist niet komen, en al je makkers zullen je uitlachen indien je zo voort gaat !

8 TOT 11 JA : Gelukkig maar dat jij er bent om de wereld te doen draaien, nietwaar ? Pas op, jongeman, op zekere dag zal je van je voetstuk vallen en dan ga je beslist je neus schenden !

4 TOT 7 JA : Je bent begaafd maar soms een tikje verwaand. Je hebt nog veel te leren, hoor ! Denk daar even aan.

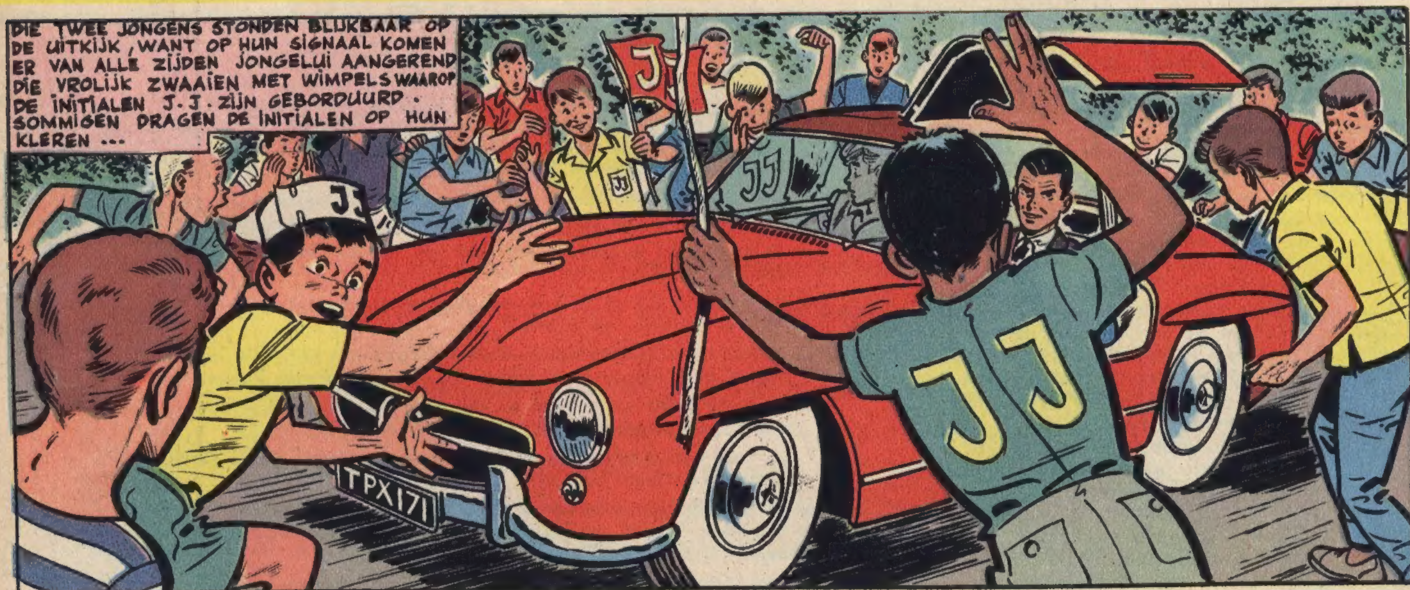
1 TOT 3 JA : Je bent te intelligent om niet te weten dat het belachelijk is zich eigenwijs en verwaand aan te stellen.

NUL : Je hebt gelijk bescheiden te zijn. Goede waar behoeft geen krans, zegt men en dat is waar. Verwaandheid is belachelijk !

JARI en

Jimmy en Jari zullen in Het Zoute een film draaien

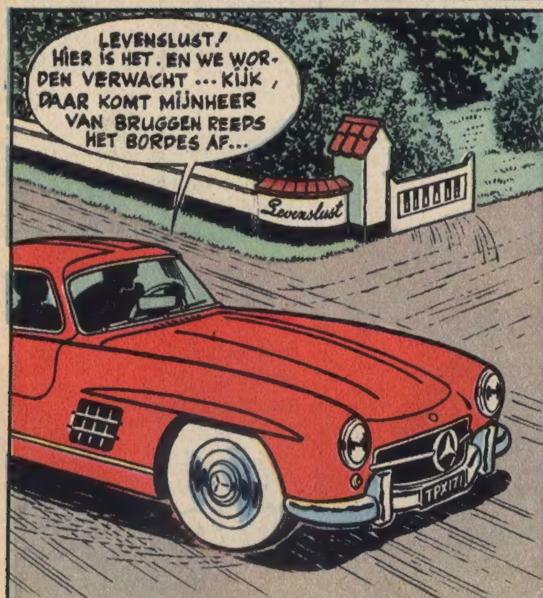

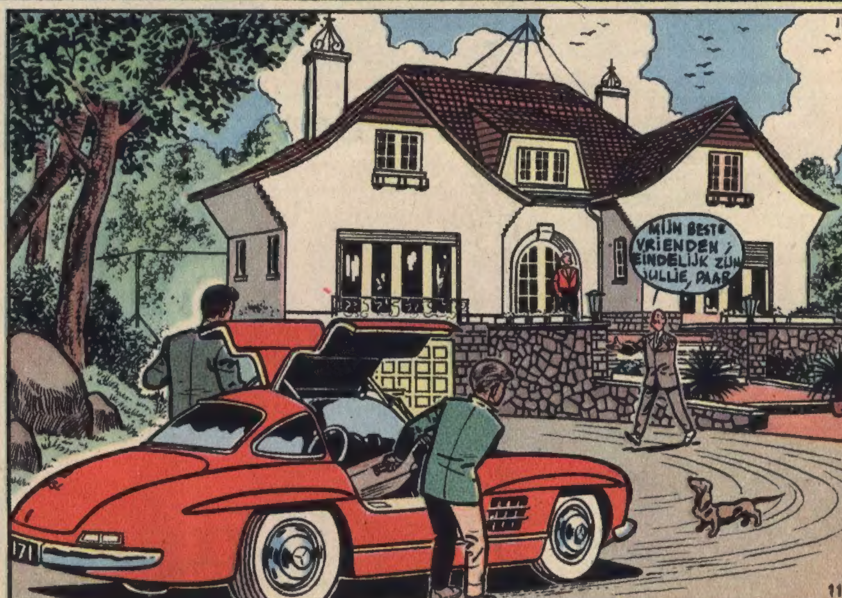

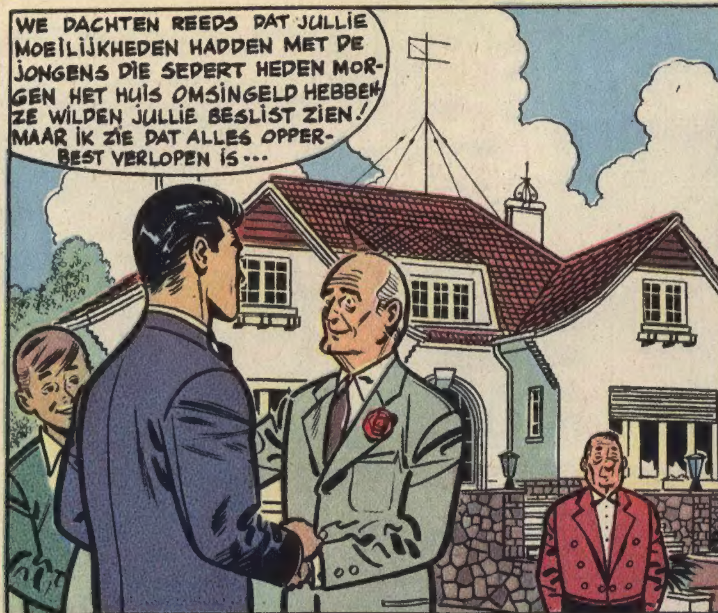

het PLAN Z

DOOR RAYMOND REDING

n de badstad worden zij hartelijk toegejuicht door hun fans.

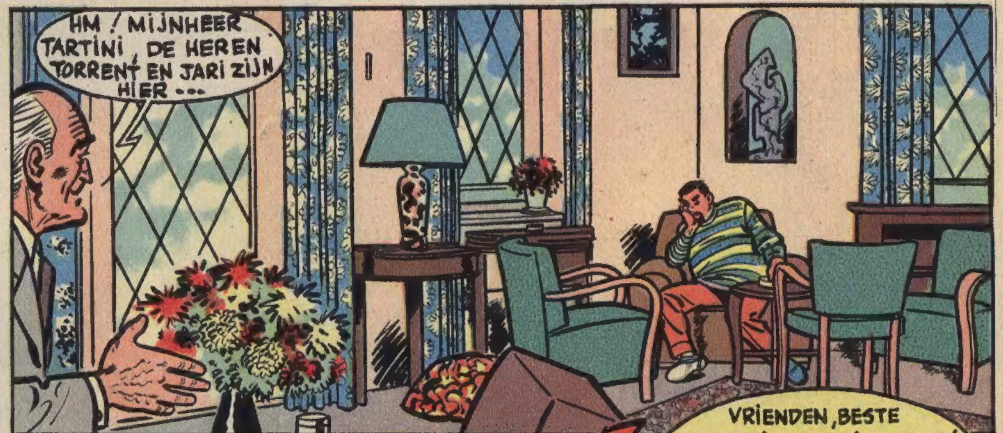

12

(Wordt voortgezet.)

ROCK DERBY IN

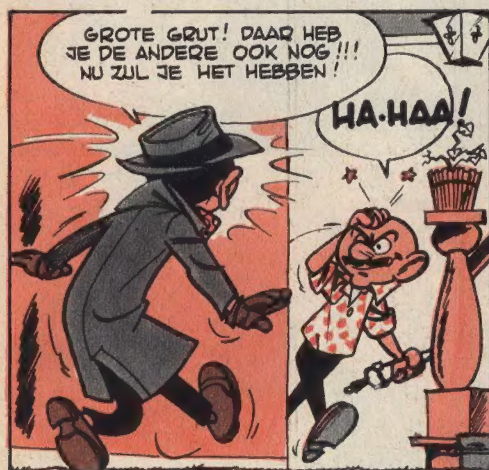
De POPPEN

In één van de Incapoppen wordt de armband van Costar-Impec gevonden. De

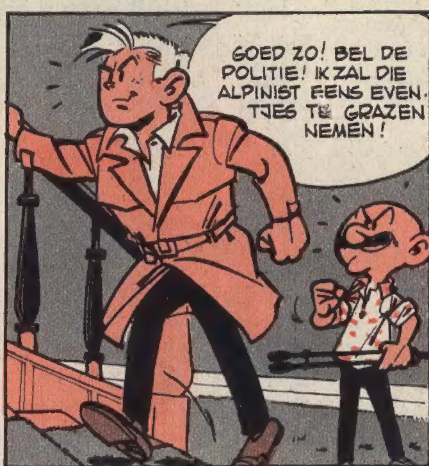

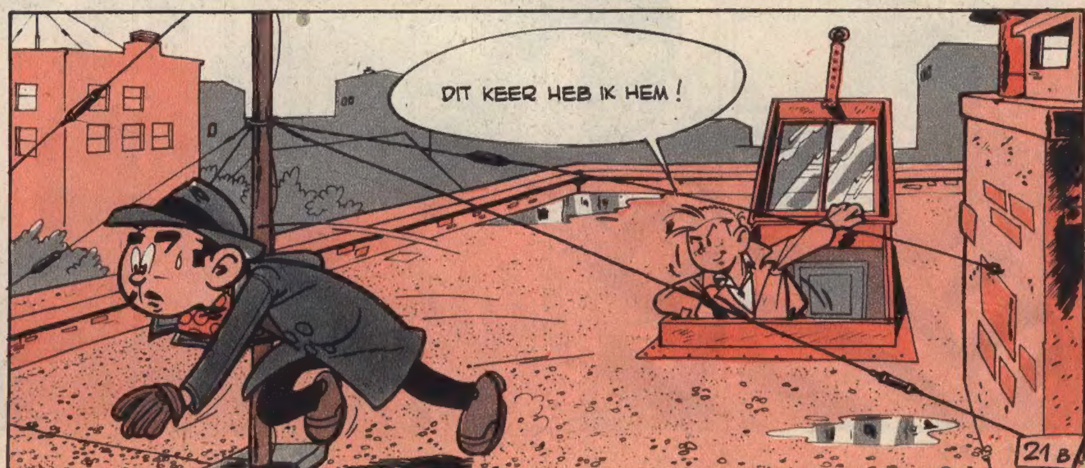

DIEVEN

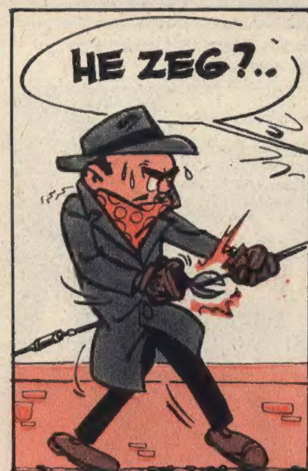

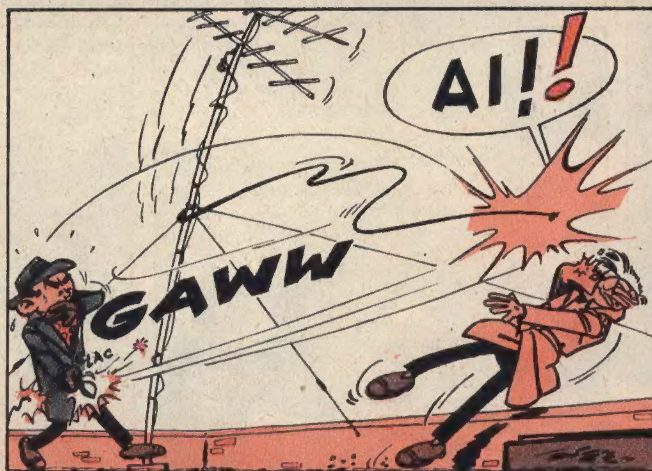
... die de armband gegapt heeft, zal echter moeten afrekenen met Rock Derby.

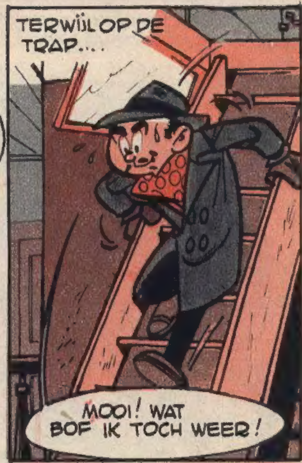

(Wordt voortgezet.)

DE ONBEKEN

Johan en zijn vrienden gaan naar het Heilig Lan

DE VIJAND

DOOR L. EN F. FUNCKEN

vijand van Tancredus volgt hen op de voet...

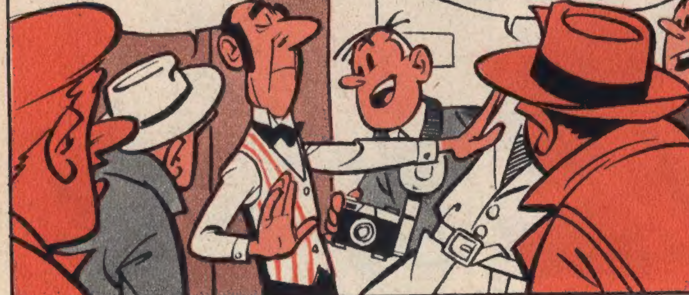

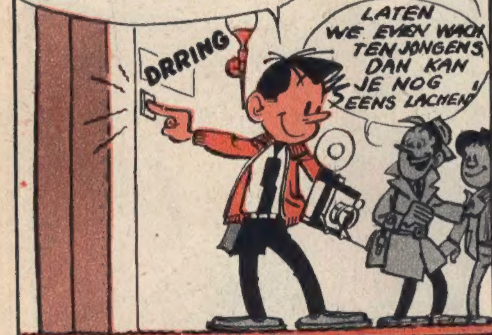
Bob Binn

TEKST: A. DUCHÂTEAU.

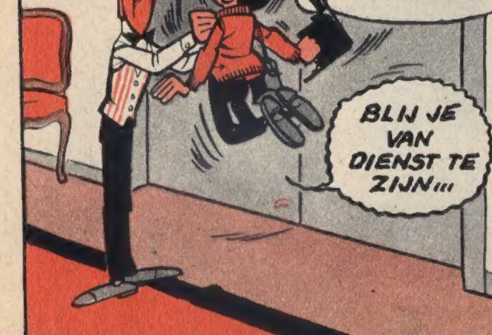

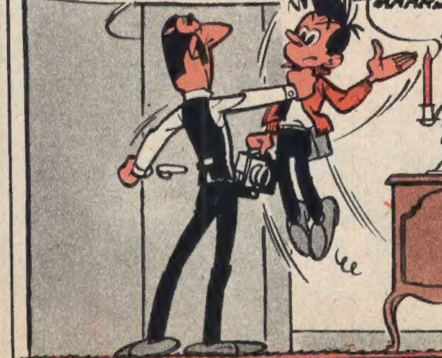

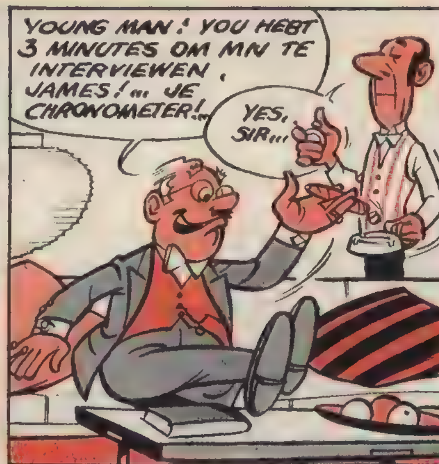
tegen X Y Z!!!

TEKENINGEN: E. AIDANS.

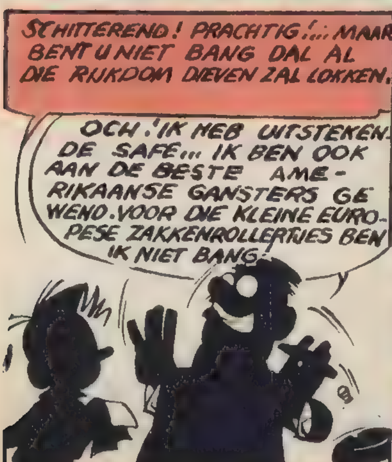

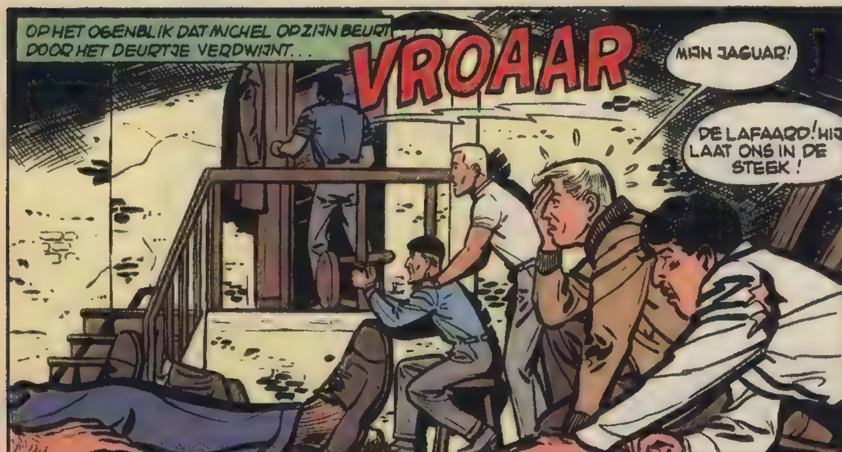

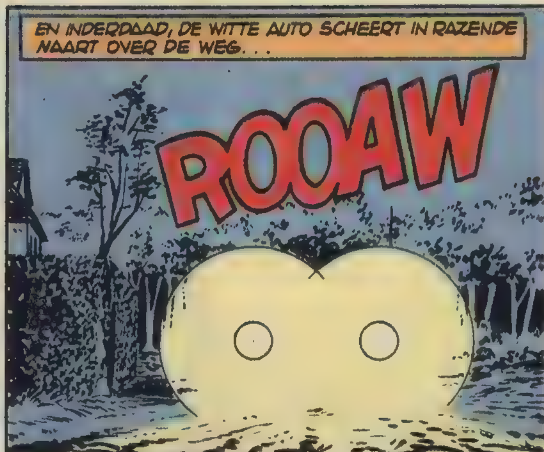

TOCHT DOO

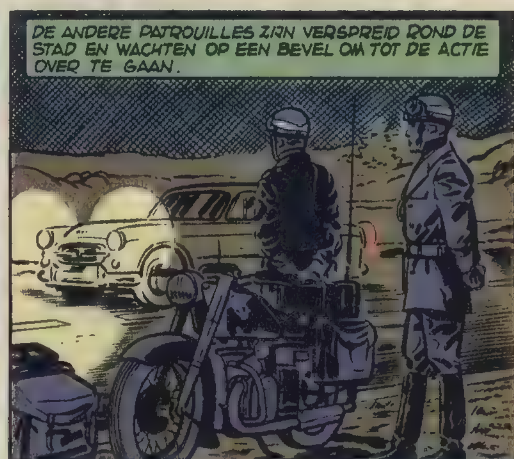
Michel en Steve drongen een villa binnen waar de wapensmokkelaars vergaderen

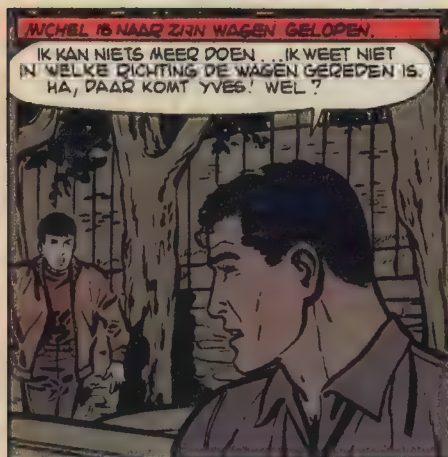

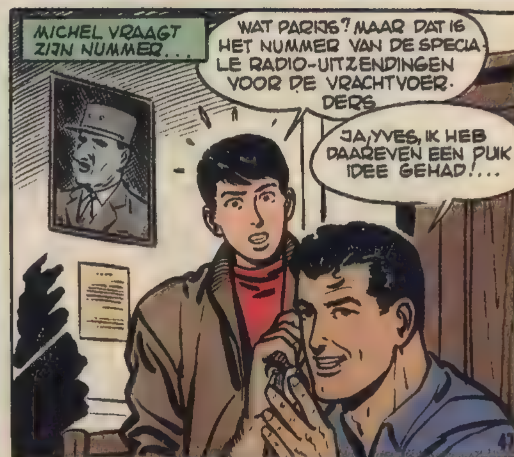

Je leeft mee met de avonturen van Michel Vaillant en daarom lee

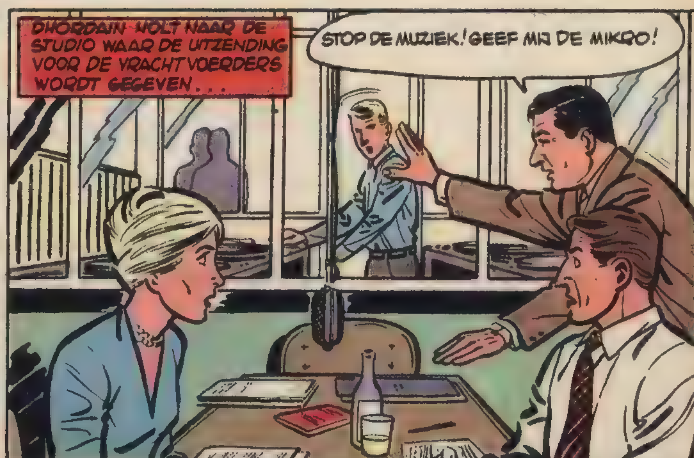
R DE NACHT

...j kunnen enkele kerels K.O. slaan, maar de chef van de bende is ontsnapt:

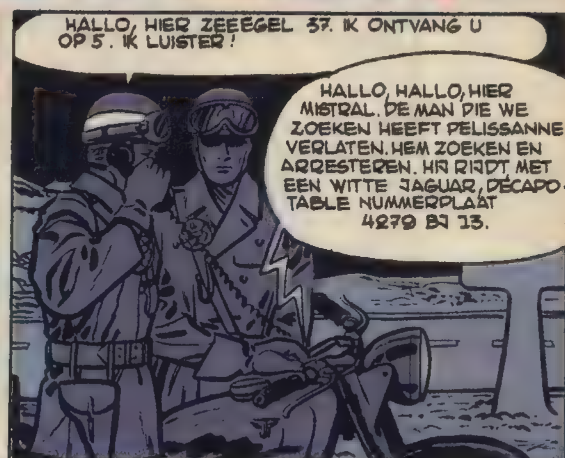

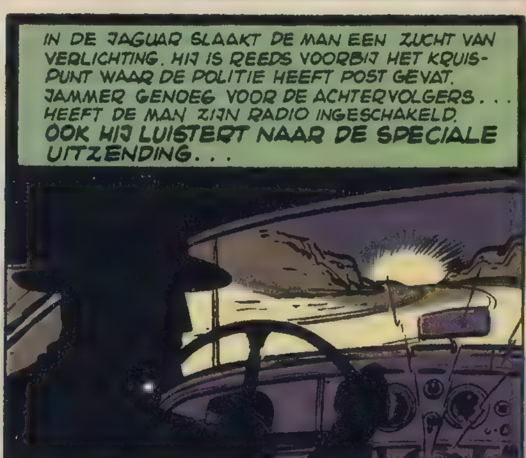

(1) BIJNAAM IN FRANKRIJK DOOR DE AUTOMOBILISTEN GEGEVEN AAN DE POLITIEPATROUILLES BELAST MET DE WEGENWACHT.

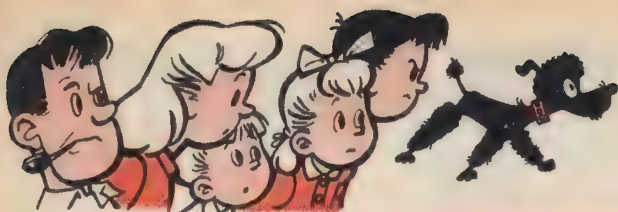

het prachtig album van Jean Graton : DE GROTE MATCH

(Wordt voortgezet.)

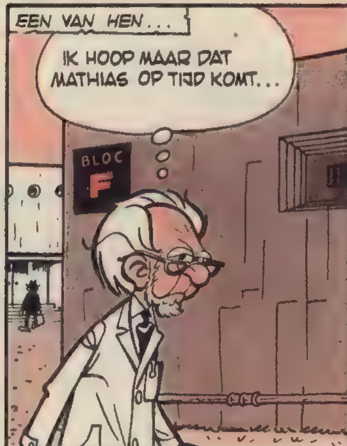

Plannen

OP EEN MOOIE MORGEN IN EEN KLEINE STAD DIE VRIENDELIJK LAG TE SCHITTEREN IN DE ZONNESCHIJN...

DING DONG

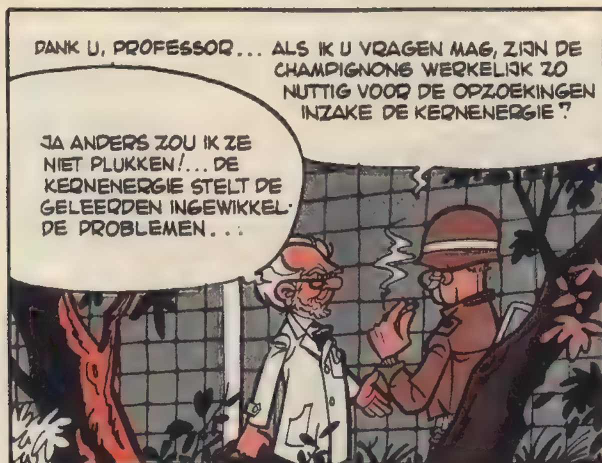

jacht

EEN AVONTUUR VAN DE FAMILIE PIETERSEN

DOOR Anjo

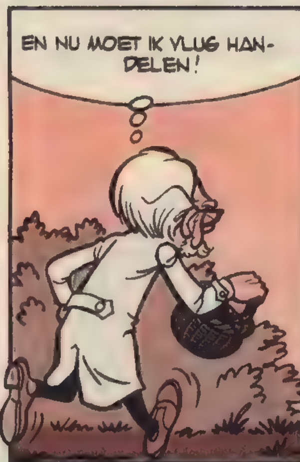

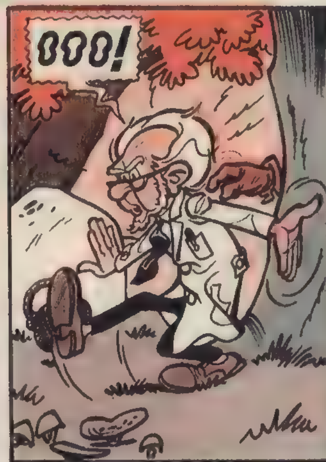

(Wordt voortgezet.)

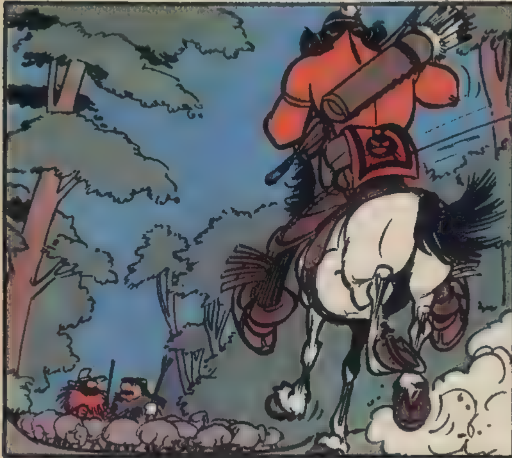

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

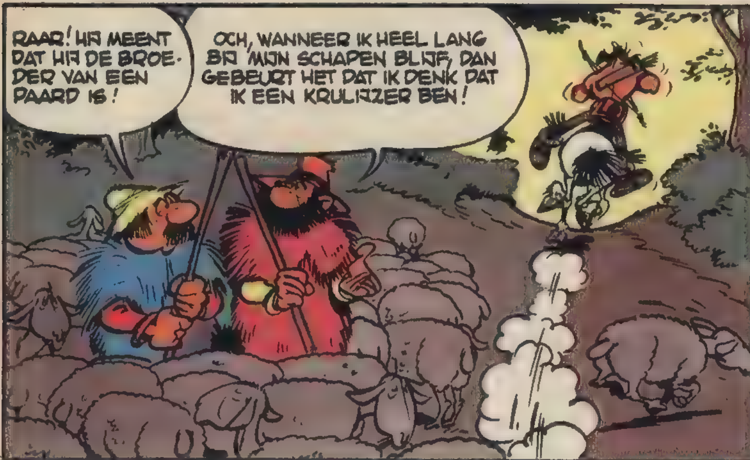
HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

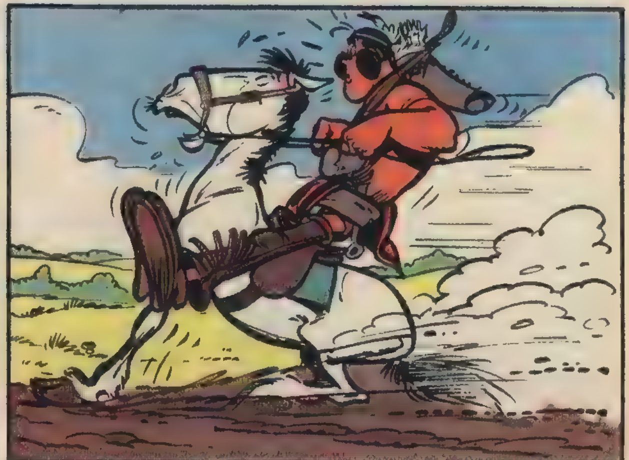
TEKENINGEN: AL UDERZO   TEKST: R. GOSCINNY

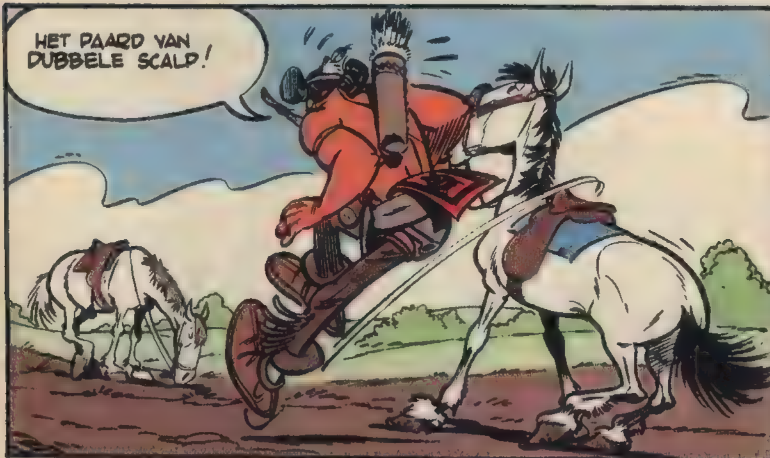
Hubert moet een brief van de koning naar Amerika brengen. De brief wordt gestolen. Hoempa-Pa heeft gezworen zijn vriend te helpen om de boodschap van de koning terug te vinden.

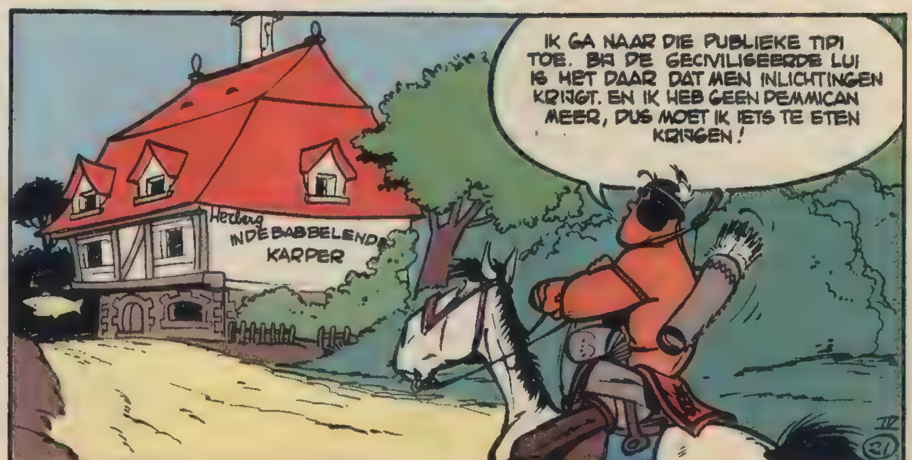

(Wordt voortgezet.)

EEN RACEWAGEN MET PLASTIC-KOETSWERK

DE « LOLA » MARK 2

LOLA is een kleine Britse firma die onlangs werd opgericht door Eric Broadley en die zich specialiseert in sport- en racewagens. De firma bouwde ondermeer een interessante « Junior » en een van haar sportwagens betwistte in juni jl. de 24 Uren van Le Mans. Het is deze wagen die we hier voorstellen en die door de constructeur « Mark 2 » werd geheten.

Het koetswerk dat rust op een buisframe is zeer laag, open en gemaakt uit plastic. Het is zeer licht : totaal gewicht 457 kg.

De motor is een Coventry-Climax, vier cylinders op een rij geplaatst met een inhoud van 1.098 cc, met nokkenas en gevoed door 2 carburators. Hij heeft een vermogen van 90 PK met 7.200 t. per minuut. De motor is dus zeer krachtig in verhouding met zijn cylinderinhoud. De versnellingsbak is een MG met 4 gangwissels. Vooraan en achteraan vering met schroeflijnvormige veren. Trommelremmen van het klassieke type.

De Lola « Mark 2 », die een topsnelheid van 210 km per uur kan halen, heeft in de grote race van Le Mans gedurende 17 uren zeer puik gereden. De gemiddelde snelheid tijdens deze 17 uren was 131 km per uur.

H. VANDUIN

1. Op de tekening krijgt men een duidelijk beeld van het buisframe. Let op de vering. Het stuur staat rechts.

2. De laatste voorbereidselen worden getroffen voor de start. De motorkap in plastic kan volledig weggenomen worden zodat de motor helemaal zichtbaar wordt en goed bereikbaar is.

3. De Lola gekiekt tijdens de wedren van Le Mans, even voor de bocht Tertre Rouge.

        EN

1. NEPO VERKEERT IN GEVAAR !

5 PUNTEN

De jacht werd geopend. We hebben echter de indruk dat de arme Nepo weldra een lekker hapje zal vormen voor de prachtige tijger. Welke weg moet Nepo nemen om heelhuids weer in zijn kamp te belanden ?

2. NEPO IS EEN GROOT JAGER !

6 PUNTEN

Nepo jaagt :

a) Een wild paard.
b) Een wilde eend.
c) Een olifant.
d) Een bison.
e) Een zeehond.
f) Een vlinder.

3. JUIST OF MIS ?

4 PUNTEN

a) De konijnen kunnen zwemmen.
b) Koeien kwispelen soms met de staart om te tonen dat ze tevreden zijn.
c) Het Guinees biggetje is een vleesetend dier.
d) Het paard leeft langer dan de krokodil.

DEZE KIEKJES ZIJN VAN: HOYAUX, BRUSSEL 5.

WILLY DURINX, ANTWERPEN -

KEES A., CULEMBORG, HOLLAND.

VERMAAK

DOOR
A.DUCHATEAU
EN
E. AIDANS

OPLOSSINGEN VAN SPEL 2 EN 3

2. 1) Nepo jaagt op de olifant.
   2) Op de wilde eend.
   3) Op de bison.
   4) Op het wild paard.
   5) Op de vlinder.
   6) Op de zeehond.
3. a) Juist.
   b) Juist.
   c) Mis : het Guinees biggetje eet planten.
   d) Mis : de krokodil kan zestig jaar oud worden.

HOEVEEL PUNTEN HEB JE ?
Van 11 tot 15 punten : Dan ben je een knap jager.
Van 6 tot 10 punten : Ben je een goed jager.
Minder dan 5 punten : Ben je nog maar een beginneling.

HOE VANGT MEN KROKODILLEN !

Om krokodillen te vangen graaft de jager nabij de rivier een gracht. Deze gracht vult zich met water en daarin wordt nu een dood dier gelegd. De krokodil ruikt de prooi, komt uit de rivier en duikt in de gracht. Ze kan er niet meer uit, ze zit gevangen !

Het gebeurt ook dat de jager een stevige haak aan een lang touw in de rivier werpt. Aan de haak zit vanzelfsprekend een lokaas vast. De krokodil bijt in het lokaas en ze wordt nu door de jagers naar de kant gesleurd. Met behulp van puntige staken maken de jagers op de oever een soort gang die steeds enger wordt. Men bindt het ene uiteinde van het touw aan een jeep en die sleurt nu de levende krokodil door de gang. De gang eindigt op een kooi en daarin wordt de krokodil opgesloten.

WE KNUTSELEN

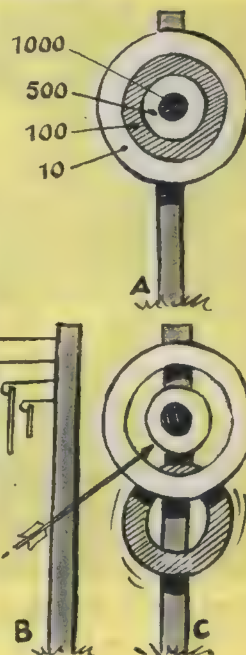
Kan je met pijl en boog omspringen ? Ben je zo knap als de inheemse jagers van Afrika ? De inboorlingen van Afrika schieten ook nog grof wild met pijl en boog. Wil je een knap boogschutter worden, begin er dan mee een boog te maken.

BOOG EN PIJLEN

Je kiest een rechte tak van een eik, hazelaar of een taxusboom die één tot 1,50 m lang is en die in het centrum een diameter van 3 cm heeft. De tak wordt nu naar de twee uiteinden toe dunner gemaakt. Van het ene uiteinde naar het andere wordt er een touw gespannen. Het hout moet soepel genoeg zijn om te buigen, wanneer de koord gespannen is, en om weer recht te komen wanneer de koord ontspant.
Voor de pijlen gebruikt men dun maar hard hout. Aan de ene kant scherpt men een fijn punt, aan het andere uiteinde moet men drie pluimen bevestigen.

HET DOELWIT

Het doelwit kan je maken uit karton of uit dun hout. Doelwit A bestaat uit vier cirkels of schijven. De schijven van het hier getekende doelwit zijn onafhankelijk van elkaar. Op tekening B zie je hoe je de schijven aan een ijzerdraad moet bevestigen. Het is best aan de punt van de pijlen een kurk te steken of een propje katoen, aldus kan er niemand gekwetst worden wanneer een pijl naast het doel terecht komt. De pijl die het doel treft zal, door de schok, een schijf op de grond werpen. Het is dus vrij gemakkelijk om te zien of de schutter doel getroffen heeft of niet. Bekijk tekening C. We wensen je veel pret met je boog en pijlen.

LACHEN IS GEZOND !

Een ontdekkingsreiziger toont zijn nieuwe woning aan een van zijn vrienden. In het bureau ligt er een prachtige tijgerhuid voor de schoorsteen.
— Een mooi stuk, zegt de vriend.
— Ja, de huid komt uit de jungle van India. De tijger sprong eensklaps uit de struiken en keek me strak aan. Ik schouderde mijn karabijn en haalde de trekker over, maar mijn wapen weigerde dienst ! Het koude zweet brak me uit. Ik greep mijn dolk. Je begrijpt het nietwaar, het ging om zijn huid of om de mijne...
De vriend wierp een lange blik op de tijgerhuid en antwoordde dan met overtuiging :
— Het is ongetwijfeld de tijgerhuid die hier het best staat !

SPELEOLOGIE : DIEPTE

Soms vindt de speleoloog het jammer dat er geen moderne liften zijn in de grotten !

Het gaat nog steeds dieper. Let op het veiligheidstouw om de lenden van de speleoloog die afdaalt.

Langs een metalen laddertje gaat het naar beneden. Men moet er vanzelfsprekend voor zorgen, dat de ladder stevig in de rots vast zit. Let op de lamp die op de helm is geschroefd.

EEN NATTE TOCHT !

HET was 11 uur in de voormiddag toen we — Otto, Gaspard, Sophie en ik — te Mont-sur-Meuse, nabij Dinant toekwamen. Voor de kerk pakten we ons zwaar materiaal uit : touwen, touwladders, waterdichte zakken, fotoapparaten, camera's, helmen, spijkerlaarzen, enz. Waarom we dit alles hadden meegebracht ? Heel eenvoudig, omdat we besloten hadden die dag mijn zus Sophie in te wijden in de geheimen van de speleologie, en haar een grot te laten zien die bereikbaar is voor beginnelingen, wanneer ze geleid worden door een ernstige en bekwame gids. Die grot heet men in de streek : Trou de l'église, het kerkgat. Gehelmd en gelaarsd gingen we naar de vallei waar een beek klaterend van de rotsen valt. Daar, onder een stronk, is de opening van de grot. Een kleine dam leidt het water af dat enkele meter verder verdwijnt. Het verdwijnt echter niet voor goed, want in de grot zullen we het weervinden. Aan de stronk maakten we een touw stevig vast. Gaspard bond het andere uiteinde van het touw rond de lenden en knipte de lamp aan, die vooraan op zijn helm is vastgeschroefd : hij zou eerst in de grot afdalen. We zagen hem verdwijnen maar we hoorden zijn hijgen nog, want de put is smal en hij is ongeveer 12 m diep. Zijn spijkerlaarzen schuurden tegen de kalkachtige wand en het touw schokte af en toe. Weldra riep Gaspard dat hij beneden stond en dat wij konden komen. Dat deden we. Toen we samen beneden stonden ging het vooruit onder de rotsgewelven. Niet ver echter, want we stonden spoedig voor een put die 3 à 4 m breed is en waarin het schuimende water van de beek neerpletst. Een laddertouw werd stevig aan een vooruitstekend rotspunt vastgemaakt en afgerold. Het water stroomde langsheen de stalen touwen en de aluminium staven. We moesten er door ! Langs het touwladder en door het ijskoud water daalden we af. Het water sijpelde langs hals en mouwen binnen om uiteindelijk langs onze schoenen weg te lopen... Dit betekende dat we gedurende de rest van onze verkenningstocht nat zouden zijn ! Het touwladder lieten we hangen, we zouden het immers nog nodig hebben op de terugweg.

Een tweede kleine waterval konden we gelukkig omzeilen en dat was maar best ook, want doornat zijn is niet erg prettig daar beneden, waar het toch al niet erg warm is ! Nog dieper in de grond voegt een tweede beek zich bij de eerste. Het geruis van het water is oorverdovend en we moeten hard roepen om ons verstaanbaar te kunnen maken. Tussen twee rotswanden ging het verder naar beneden. Het gewelf verloor zich boven ons in de duisternis...

HET GROOT ORGEL

Eindelijk stonden we in een grote zaal waar een kalkachtige massa de vorm van een orgel heeft aangenomen. Fijne, vertikale zuilen die meer dan 10 m. hoog zijn staan daar naast elkaar op een rijtje. We klopten er even tegen en er steeg een kristalheldere klank uit op. We begrepen onmiddellijk waarom men dit fraaie beeldhouwwerk van de natuur het groot orgel noemt. Onder de zuilen van het orgel en in de bedding van de beek, kropen we op handen en voeten tot we aan het einde van de galerij gekomen waren. Daar vonden we een betere weg. Eensklaps verdwijnt de beek in een kloof : vandaar, en diep beneden ons vloeit het water langs een ingewikkeld net naar de Maas toe.

EEN VERJAARDAGSFUIF OP EEN DIEPTE VAN 75 M !

We stonden voor een zeer nauwe gang. Zo een gang heten de speleologen een kattegat of ook wel een pletter, een wringer of een brievenbus. De gang is zó smal dat men er zich inderdaad op handen en voeten moet doorwringen. Mijn zus zou de eer hebben eerst door de vernauwing te kruipen. Zij was immers de tengerste ! Ze begon met veel moed door het kattegat te kruipen maar ver kwam ze niet : na 6 of 7 m moest ze achteruit terugkeren ! De gang was zó smal geworden dat ze er niet meer verder door kon... Nu, dat wisten wij wel ! Toen zuslief terug kwam keek ze hoogstverbaasd naar een grote taart waarop 16 kaarsjes brandden. Het was haar verjaardag en we wilden dit als echte spe-

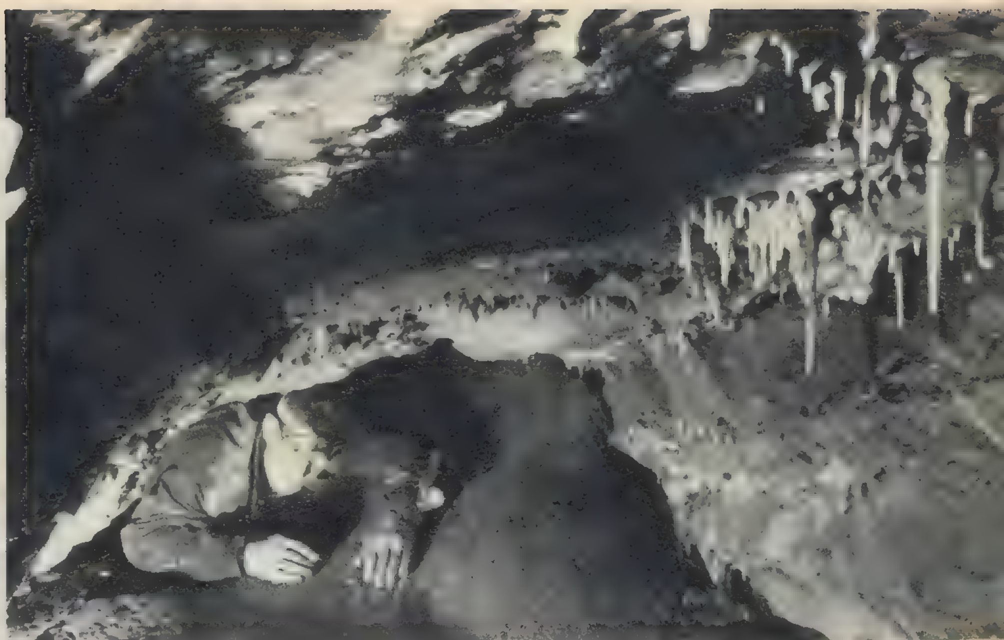
Tocht door een onderaardse rivier Een echte speleoloog mag niet bang zijn voor ijskoud water !

75 METER

leologen diep onder de grond vieren! Otto had de taart heel voorzichtig mee naar beneden gebracht en gelukkig was ze niet nat geworden! Toen we heerlijk gesmuld hadden, begonnen we aan het ernstige gedeelte van onze tocht. We wilden naar de zaal van de Grands Gours (1) waar zware, kalkachtige zuilen in het kristalhelder water staan, om er foto's te maken. Gaspard die het doorschijnend water niet tijdig had gezien, plonsde er tot aan de lenden in!...

Na acht uur in de grot te hebben verbleven, vingen we de terugtocht aan, wat ongeveer een uur in beslag nam. Weer buiten gekomen plooiden we ons modderig materiaal vlug op en trokken ons speleologenplunje uit zodat we er min of meer deftig uit zagen en keerden naar de stad terug.

Op handen en voeten door een vernauwing. De hulplamp is op de voorarm van de speleoloog vastgehecht. Aldus puilen zijn zakken niet uit. Hij doet alles wat mogelijk is om zo smal en zo mager mogelijk te zijn.

ER IS WERK DAAR BENEDEN!

We waren dus gegaan om foto's te nemen. Nu hebben de geologen — wanneer ze ook speleologen worden en afdalen in grotten — nog wel ander werk te verrichten! Zij bestuderen de aardlagen, de vorming van de rotsen, de loop van de onderaardse rivieren. Er zijn speleologen die meteen natuurkundigen zijn of zoölogen en die de blinde schaaldieren bestuderen, de vledermuizen, de kevers en wat er daar beneden in de duisternis leeft. Voor al deze exploraties komt een foto-apparaat en een camera goed te pas. We zouden haast zeggen dat ze er bij horen en men geen goed werk kan verrichten, wanneer men niet in staat is flinke opnamen te maken van al hetgeen men daar beneden ontdekt.

De speleologen hebben de nijverheid reeds grote diensten bewezen. Het onderzoek van Norbert Casteret in de Pyreneeën bv. heeft geleid tot de ontdekking van de onderaardse bergstromen, die thans gebruikt worden om hydro-electrische centrales te voeden.

In de Belgische grotten kan men geen diepterecords breken maar dat is helemaal niet nodig. Vele grotten zijn zeer mooi, de weg er heen is meestal lang en moeilijk en zo'n tocht is onmogelijk te doen zonder ervaren gidsen.

Wat doet de beginneling? De beginneling gaat er nooit alleen op uit of nooit in gezelschap van een paar vrienden die er eveneens niets over afweten! De speleologie is een gevaarlijke sport, vergeet dit niet, vrienden! Zowat in alle landen worden er clubs gesticht en wie zin heeft om speleoloog te worden begint er mee zich laten in te schrijven in een flinke club. In deze clubs zijn er gidsen en beschikt men over degelijk materiaal. De persoonlijke uitrusting van de speleoloog is tamelijk eenvoudig : een stevige overall, laarzen met dikke anti-slip zolen, een lichte helm, een electrische lamp die op de helm kan geschroefd worden, stevige handschoenen, een kleine waterdichte zak waarin men gerief en eventueel drinken kan meenemen, een flinke zaklamp, stevige nylontouwen. De club zelf heeft langere, stevigere touwen, touwladders, rubberbootjes, enz., enz. Er komt nog heel wat bij kijken! Om lange ondergrondse tochten te maken moet men degelijk geoefend zijn en ervaring hebben. Zeer spoedig komen we nogmaals op dit onderwerp terug.

Marc JASINSKI

(1) Gours : kalkachtig bekken gevuld met kristalhelder water.

De terugweg... Het is toch heerlijk de zon weer te zien!

Een afdaling tussen twee rotswanden. Men steunt met de rug tegen de ene en met de voeten tegen de andere wand.

Beneden ontmoeten we een andere groep speleologen die net smakelijk hun eten verorberen.

De schapen voor hun kooi. De waakhond poseert zelfbewust. De kudde is vermoeid na een lange dag.

SCHAPEN OP DE GOOISE HEIDE

WIJGERT van de Born heeft een helrode haarbos. Zijn groene jagershoed vloekt er vreselijk mee, maar dat is wel het laatste waar hij zich zorgen om maakt. Wijgert is pas zeventien jaar en toch rust op hem de verantwoording voor een kudde van 280 schapen, een rusteloze horde, die iedere dag, winter en zomer, de Gooise heide afgraast. Hun bellen rinkelen in een wonderlijke samenklank, een monotone melodie, waaraan de herder en zijn twee honden, Elpha en Dulan, gewend zijn geraakt als aan het ruisen van de wind. Wijgert is de jongste en misschien wel de laatste schaapherder in Nederland. Want zoals de stoomtreinen, de paardentrams, de klompenmakers en de tolheffers als « uit de tijd » zijn afgedankt, zo wordt ook het romantische, eeuwenoude beroep van schapenhoeder door de kille grijnslach van de « vooruitgang » bedreigd.

WIJGERT VAN DE BORN komt ons opgewekt tegemoet. Uit de schaapskooi klinkt onrustig geblaat. « Ze willen naar buiten, maar ik heb ze voor u een uurtje vastgehouden. Op de hei hadden we elkaar waarschijnlijk misgelopen. » De toeristen, die van dit buitenkansje mee-profiteren, staren gretig naar de drukte in de schaapskooi ; de zevenjarige Belhamel, de oudste van de kudde, schraapt met zijn slanke voorpoten gewichtig door het stro. De sterke ram, Bleekgezicht, die al twee jaar lang de onbetwiste leider van de familie is, deelt met zijn zware gewei bestraffende tikken uit aan een paar lammetjes. 's Nachts wordt Bleekgezicht pas ernstig. Dan loeren de zes andere rammen op een kans zijn heerschappij te breken. Maar het lukt hen nooit, hoe hevig de strijd soms ook woedt. Eénmaal is een schaap, dat niets met de « mannen » ruzies te maken wilde hebben, het slachtoffer geworden van een hevige uithaal. Het dier werd de volgende morgen levenloos aangetroffen.

WAAR IS BLEEKGEZICHT ?

Als Wijgert het hekje openklapt, dat toegang geeft tot de stal, wijken zelfs de brutaalste schapen ontstemd terug. Zij voelen er niets voor alleen naar buiten te komen, want dat betekent gewoonlijk een extra-scheerbeurt. De lammetjes kruipen weg achter hun moeders, de rammen zakken lui in elkaar ergens achter in het stro. Maar de scheper heeft nu geen interesse voor de wolvachten.

« Kijk », wijst hij, « dit beestje is tien dagen geleden geboren, gisteren kon het al mee naar buiten. En hier hebben we onze gasten, twee geiten, die vriendschappelijk door de kudde zijn geaccepteerd. »

Bleekgezicht is nergens te vinden. Hij slaapt zeker.

Slapen doet hij niet, wanneer het « muzikale » leger uitzwermt over de uitgestrekte hei, de roodbruine velden tussen Laren, Bussum en Hilversum, die eigendom zijn van het Goois Natuurreservaat. Dat neemt de aanvoerder de leiding en bemerkt hij met welgevallen hoe enkele trouwe vazallen hem omringen. De scheper behoeft zijn herdersstaf maar zelden te hanteren. Slechts als een traag of eigenwijs dier uit de koers raakt, wipt hij een kluit aarde precies tegen de kop van de « deserteur ». Lukt dat niet, dan is een sissende waarschuwing van Wijgert wel voldoende om Elpha en Dulan, de oppassers van een onbestemd ras, in actie te brengen. Zij bijten nooit, maar de blikkering van hun tanden zou ook manhaftiger wezens van hun moed beroven.

GEEN BEZWAAR TEGEN 20 KM PER DAG

Al vroeg in de morgen gaat de schapenfamilie op stap. Eerst slurpen zij een paar teugen water op, dat overigens beslist helder en lekker moet zijn. Voor water, waar zij bijvoorbeeld met hun poten hebben in gestaan, halen zij hun neus op, behalve wanneer de dorst hen hevig kwelt. Met het eten is de kudde minder kieskeurig. Tijdens de lange tochten door het Gooise natuurschoon graast zij onafgebroken, ook in de rustpauzen, die hun baas Wijgert een of twee keer per dag houdt. De scheper voelt dan zijn maag knorren en het broodpakje branden, dat zijn moeder zo zorgzaam heeft meegegeven. Vermoeidheid kent de herder niet. zijn vrolijk rinkelende metgezellen evenmin. Twintig kilometer per dag is geen uitzondering, maar al smullende van het sappige hei-banket hebben zij er geen bezwaar tegen.

De zwerftochten over de geurige heidevelden van 't Gooi zijn voor Wijgert elke dag opnieuw een sensatie. « De natuur is zo fantastisch, in de lente stralend jong, in de herfst onwillig afstervend. » In dit eenzame bedrijf, zo ver van alle mensengerucht, is de jonge scheper niet verstild geraakt. « Eenzaam, meneer, hoe zou ik me ooit eenzaam kunnen voelen met mijn schapen en honden en de natuur om me heen. En 's zondags? vraagt u. Dan trek ik er ook op uit. De dieren moeten toch eten, ik zou niet willen, dat zij de hele dag in de kooi zouden moeten zitten, terwijl ik overal kan staan en gaan. » Tellen doet Wijgert zijn schapen niet. Hij verliest ze nooit uit het oog. In de zomer vereist dat een grote oplettendheid, want dan plegen de schapen gemakkelijk af te dwalen naar de plassen. 's Winters blijven ze dicht bij elkaar. Hun ruige vacht beschermt ze afdoende tegen de felste kou en de zwaarste regens, maar instinctmatig zoeken zij toch de beschutting op.

Terwijl de Gooise schaapherder met de vrolijke jagershoed achter op de vuurrode haren zijn vrienden hoedt onder het wijde hemeldak komt hij wel eens wandelaars tegen, die graag een gesprek met hem willen beginnen. « Ik weet er alles van », snoof een paar dagen geleden een oudere heer, toen hij de jongeman ontmoette, « maar het wordt wel tijd, dat de beesten onder het mes komen ». De goede man dacht goed op de hoogte te zijn. Hij zag echter niet eens, dat de scheerbeurt een week tevoren had plaatsgevonden. « Ik moest er 's avonds in m'n bed nog om lachen », meesmuilt Wijgert. « Een kind kon zien hoe kaal de kudde er bij liep. En het leek wel of de dieren zelf de opmerking van die meneer ook hadden gehoord. Zij rinkelden tenminste zo uitbundig op de terugweg... »

ZOALS DE ESKIMO'S MET HUN HONDEN

De unieke folklore van het schapen hoeden, welke het Goois Natuurreservaat met zorg in stand probeert te houden, is al eens ernstig bedreigd. Tijdens de laatste oorlog werd de schaapskooi, die ongeveer 70 jaar bestond, door niets ontziende bommenwerpers van de aardbodem weggevaagd. Na de wereldbrand had niemand tijd om aan schapen te denken. Maar zes jaar geleden staken enkele dierenvrienden de hoofden bij elkaar en kwam er weer een schaapskooi. De toen elfjarige Wijgert zag de kudde er op uit trekken en in zijn hart smeulde het verlangen schaapherder te worden, heerser en vriend te zijn van de vriendelijke, zachte dieren, één te worden met de natuur, zoals de Eskimo's met hun honden en de woestijnbewoners met hun kamelen...

De droom werd werkelijkheid. Het vorig jaar besloot het Goois Natuurreservaat na veel wikken en wegen de opgewekte bengel, die zo'n grote interesse had getoond voor het gebeuren rondom de schaapskooi en in weer en wind op de hei te vinden was geweest, het verantwoordelijke werk in handen te geven. Het bleek een goede greep. Wijgert van de Born kweet zich met voorbeeldige ijver en geestdrift van zijn moeilijke taak, die hem de hele, lange dag en een groot deel van de avond in beslag nam. Nu is Wijgert een bekende figuur op de hei. Men respecteert zijn dierenliefde en voelt zich gevlijd als hij met een overmoedig gebaar groetend de grappige jagershoed afneemt.

De tijd is voorbij, dat op de Nederlandse heidevelden evenveel schapen te vinden waren als tegenwoordig toeristen. De weinige nog overgebleven kudden staan bijna alle onder toezicht van een of andere beschermende instantie. Alleen in Zeeland treft men nog twee particuliere troepen aan van elk 150 tot 200 schapen. Het herdersvak wordt verder vrij druk beoefend op de Gelderse Veluwe, onder meer vlak bij Apeldoorn, en in de noordelijke provincie Drente. Het lot van de 350 schapen, die daar op de uitgestrekte heide tussen Ruinen en Dwingelo grazen, heeft overigens aan een wollen draadje gehangen. Het geld ontbrak om de kudde in stand te houden en pas na de publicaties in de kranten en een dringende oproep tot alle dierenvrienden kwamen er weer mogelijkheden om de boel op gang te krijgen. Willem Huizing, de 63-jarige herder in Drente, was hiermee gelukkiger dan wie ook. Hij had na een zeer lange diensttijd zijn « belhamels » lief gekregen, de Texelse, Schoonebeekse en originele Drentse exemplaren met de lange, bijna op de grond reikende staarten en de horentjes, parmantig op de gevoelige koppen. Ja, er leeft nog een stuk poëzie in dit land!

Ben de GRAAF

Dromerige schapen op de Gooise heide waar de herder voor hen een heerlijk plekje heeft gevonden.

POSTZEGELS vertellen mooie verhalen

HET HEROIEK GEVECHT OM LONG-SAULT

PRECIES driehonderd jaar geleden, op 21 mei 1660, hielden een handvol Fransen en een paar Indianen een week lang stand tegen de wilde Irokezen. Zij hadden de eed afgelegd om ten koste van hun leven het plaatsje Long-Sault (ong. de plaats waar nu het stadje Carillon ligt) te verdedigen. Zij hielden woord en kwamen daarbij ook allemaal om. Maar, Montreal was gered. De Irokezen trokken zich terug.

Om dit wapenfeit te gedenken, en als hulde aan de moedige Adam Dollard des Ormeaux, leider van de verdedigers van Long-Sault, heeft Canada een mooie postzegel uitgegeven. Voor de postzegelverzamelaars zal deze postzegel een episode uit de grote Irokese oorlog evokeren. Weten jullie ook wat er met Irokese oorlog wordt bedoeld?

Het was de oorlog tussen twee vijandige Indianenstammen, de Irokezen en de Hurons. Samuel de Champlain, Frans gouverneur in Canada, wou zowel met de ene als met de andere stam in vrede leven. De Hurons konden dan ook rustig hun bonthandel drijven met de Europese kolonisten (Engelsen, Nederlanders, Spanjaarden, Fransen). De Irokezen waren het hiermee blijkbaar niet eens. Gekrenkt door het feit dat hun jachtvelden beperkt werden, besloten zij hun aartsvijanden de Hurons en hun blanke vrienden uit te roeien. Hun opzet gelukte gedeeltelijk. In mei 1660, deed Dollard des Ormeaux dan zijn heldhaftige poging om Long-Sault te verdedigen.

DE ZEE, WEG VAN HET AVONTUUR...

Thematisch of aardrijkskundig biedt het verzamelen van postzegels aan alle jongeren, die deze hobby liefhebben, geregeld de kans om nieuwe kennis op te doen. Canada bracht een stukje geschiedenis. Maar, er is niet alleen de geschiedenis! Een van de interessantste collecties die je kunt aanleggen heeft als thema *De Zee*. De paar exemplaren op de rechterbladzijde geven jullie er een voc.proefje van.

Verleden jaar gaf Polen twee zegels uit ter herinnering aan de eerste Poolse settlers die 350 jaar geleden in Amerika landden, terwijl Griekenland een prachtige serie uitgaf over de geschiedenis van *de marine*, van het schip der Argonauten af tot de driemasters van de zeilvaart en de tankers van de moderne marine. Ter gelegenheid van het Internatianaal Geofysisch jaar (58/59) presenteerde de Sovjet Unie het antimagnetische zeilschip « Sarja », terwijl Joegoslavië in een postzegelreeks over hetzelfde onderwerp een vaartuig voor oceanografische studie publiceerde met een duidelijk schema van het principe van de dieptepeiling. Dat zijn zeer interessante reeksen.

In het raam van de *Dag der Verenigde Naties* gaf Tsjechoslowakije drie zegels uit door kinderen van negen jaar getekend met als onderwerp de zee. Op de middelste zegel zie je kinderen die op het strand staan te wuiven. Meen je ook niet dat ze van ongekende avonturen dromen? Wetenschappelijk hebben deze drie zegels natuurlijk geen belang. Ze zijn echter zeer interessant en mooi.

DE GESCHIEDENIS VAN DE POST

Tot het grote avontuur op aarde hoort ook de geschiedenis van de vervoermiddelen en de post. De postzegels kunnen dit onderwerp uitgebreid illustreren. Mogen we de postzegels even aanstippen die uitgegeven werden om het honderdjarig bestaan van de postzegel te herdenken.

Op 10 mei van dit jaar bracht Zwitserland een uitgave gewijd aan de *Geschiedenis van de Posterij*. In het geheel bestaat de serie uit vier zegels waarvan er hiernaast twee staan afgebeeld. De blauw-groene 10 c. zegel toont een bode uit Schwyz uit de XVe eeuw en de karmijnrode 20 c. zegel een koerier uit de XIXe eeuw (naar een stempel van het postkantoor van Altdorf in het kanton Uri).

In de tijd werd de post door koeriers te paard bezorgd die hun aankomst aankondigden door middel van een hoorn. Dat is de reden waarom verschillende landen nog de hoorn als postembleem hebben gehouden.

In België is drie maanden geleden, ter gelegenheid van de Dag van de Postzegel een mooie zegel verschenen om een kapitein-postmeester te herdenken die in werkelijkheid een postmeesteres was : Alexandrina van Rye. Op de zegel staat zij te paard afgebeeld, naar een wandtapijt uit het kasteel van Thurn en Taxis te Regensburg. Alexandrina van Rye (1589-1665) was de vrouw van Leonard II Frans, graaf van Turn en Taxis en van het Heilig Keizerrijk, zesde kapitein-postmeester der posterijen van de Lage Landen. Toen hij stierf, zou zijn zoon, Lamoraal II Claudius Frans, hem als kapitein-postmeester opvolgen. De knaap was echter pas zeven jaar oud. De gravin besloot de last van postmeesteres op zich te nemen. Zij deed het trouwens voortreffelijk. En het was aan haar te danken, dat er in 1633 tussen Engeland en de Lage Landen een wekelijkse koerier tot stand kwam die de post tussen Brussel, Antwerpen en Londen verzorgde.

SATELLIETEN

In de collectie *reizen* kwamen er zegels die het afschieten van satellieten herdenken. Ze zijn talrijk! De laatste is een 60 kopek zegel in blauw-groen-geel en hemelsblauw, door de Sovjet Unie in mei jl. uitgegeven. Deze zegel geeft een gedetailleerde kaart van de voor ons onzichtbare zijde van de maan ; dus niet alleen een filatelistische bijzonderheid maar ook een document van wetenschappelijke waarde.

LEGENDEN EN SPROOKJES

Indien je van sprookjes en legenden houdt, dan biedt de thematische filatelie je een mogelijkheid om een kleurrijke verzameling verhaaltjes samen te stellen. Hongarije bijvoorbeeld, heeft een paar maanden geleden een mooie serie fabels uitgegeven, waarvan wij er hier vier tonen : *Roodkapje ; De Krekel en de Mier ; De Schone Slaapster*, en *Er was eens* : de juffrouw vertelt een sprookje aan een' schaar aandachtige kinderen. Mag ik herinneren aan een mooie serie van vier zegels met als onderwerp *legenden*, die Griekenland indertijd uitgaf ter gelegenheid van het Internationaal Congres voor de Bescherming van de Natuur. Deze zegels geven poëtische bloemenlegenden weer : Narcissus was, zo verteld ons de mythologie, een knappe jongeling, zó knap dat hij er ijdel door werd en zijn tijd doorbracht met het kijken naar zijn eigen beeld in de waterspiegel van een fontein. In een hoek van de 20 l. zegel zie je Narcissus als de narcis, bloem waarin de goden van de Olympus hem veranderden toen hij zelfmoord pleegde.

Apollo was verliefd op de nymf Daphne. Om het haar mogelijk te maken aan de zonnegod te ontsnappen, veranderden de goden haar in laurierboom, die later Apollo's lievelingsboom werd (30 l.). De mooie Adonis werd gewond door een wild zwijn dat hij achtervolgde. Venus die toesnelde om hem haar hulp te bieden, verwondde zichzelf en haar bloed kleurde een witte roos rood, dit zie je op de zegel van 50 l. De nimf Pytis hield van de klanken van Pans fluit, maar Boreus was jaloers op god Pan en woedend omdat Pytis hem de voorkeur gaf. Hij doodde haar. De goden hadden medelijden met de arme nimf en veranderden haar, na haar dood, in een denneboom. Sindsdien strelen de zachte winden de dennetakken die, door Pan geinspireerd, de klacht van nimf Pytis zingen.

De Zee : Weg van het Avontuur

De Argonauten

Een schip voor oceanografisch onderzoek

De driemaster

De Poolse emigranten

De kinderen en de zee

De « Sarja »

De geschiedenis van de Post

De koerier uit de XIXe eeuw

Alexandrina van Rye

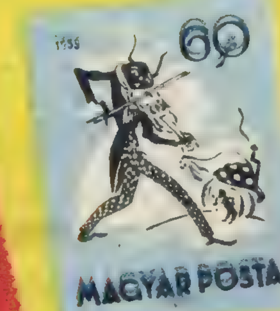

Een postbode uit de XVe eeuw

Sprookjes en Fabels

Roodkapje

De Krekel en de Mier

De Schone Slaapster

Er was eens...

Dollard des Ormeaux

Gedetailleerde kaart van de verborgen zijde van de maan, door Russische geleerden getekend.

De mythologie vertelt de geboorte van de bloemen

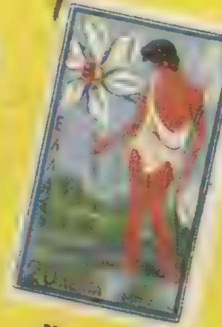
Venus en de rode roos

Apollo en de laurierboom

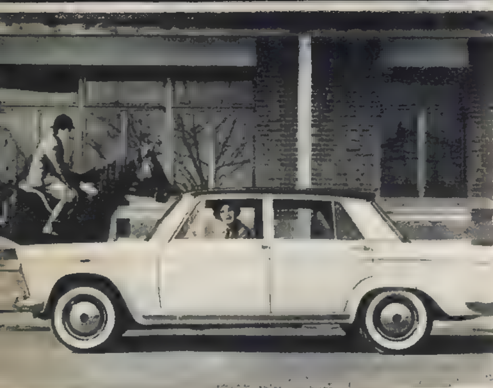

Pan en de denneboom

Narcissus

ZE WERD TENTOONGESTELD IN MAART
EN SEDERTDIEN KENT ZE

de FIAT «

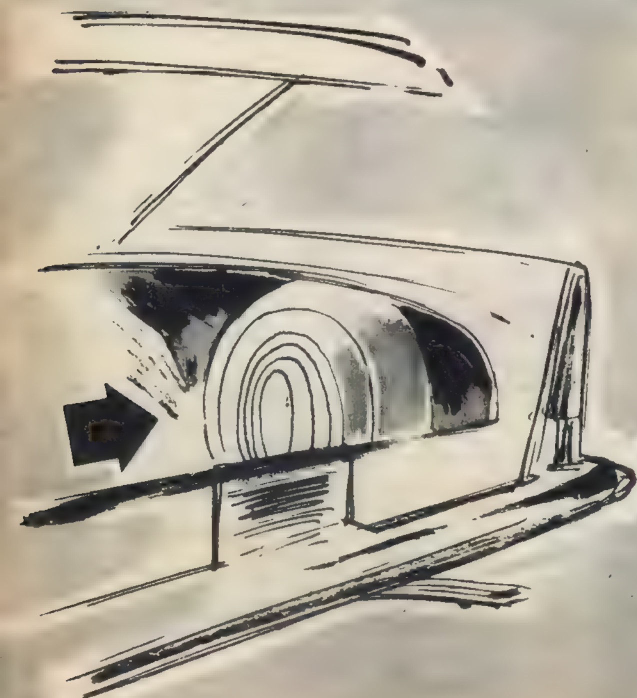
DE Fiat 1800 heeft een klassieke en typisch Europese lijn, ze volgt de toon aangegeven door de nieuwe Turijnse school. Van mechanisch standpunt uit is de Fiat 1800 wel interessant en daarom hebben we er een proefrit mee gedaan. Ziehier wat wij er over denken.

ZES CYLINDERS OP EEN RIJ
VIER GESYNCHRONISEERDE VERSNELLINGEN

De Fiat 1800 heeft een motor met zes cylinders op één rij geplaatst. De cylinderkop heeft polysferische verbrandingskamers. Deze oplossing is een compromis tussen de voordelen van een hemisferische (halfcilyndervormige) cylinderkop en de eenvoud van de klassieke techniek.

De versnellingsbak is nieuw en de vier versnellingen zijn gesynchroniseerd. Persoonlijk vinden wij het jammer dat de hefboom van de versnelling onder het stuur staat, we zijn er echter van overtuigd dat veel chauffeurs dit zeer graag hebben. Men moet toegeven dat de voorzetel bij dit systeem volledig kan gebruikt worden en meer comfort biedt.

De mechaniek van de wagen is zeer goed. Stippen we even aan dat de motorkap naar voren openklapt en dat men ze van in het handschoenkastje kan open doen. Het handschoenkastje kan degelijk afgesloten worden.

HET INTERIEUR IS PIEKFIJN VERZORGD

Het interieur van de Fiat 1800 is puik verzorgd. De directie van de Fiat heeft ongetwijfeld gedacht aan de mogelijkheden van de Gemeenschappelijke Europese Markt, en heeft speciaal gelet op de afwerking van het koetswerk en het komfort van de passagiers en de chauffeur. Naar het schijnt verkiezen vele dames deze wagen omwille van zijn piekfijne afwerking en zijn soepelheid.

Het uitzicht dat de passagiers op de weg en op het landschap hebben, is beslist zeer goed. De voorzetel heeft individuele rugleuningen die volledig kunnen neergeklapt worden. Aan de rugleuningen hangen netten waarin men bagage kan bergen.

Het stuurwiel vinden we ietwat groot. Het dashboard is zeer modern, alles is er keurig op gerangschikt en valt in het onmiddellijk bereik van de chauffeur.

SNEL EN GERUISLOOS

De motor blijft in alle omstandigheden geruisloos, het koetswerk eveneens. Ik heb geen enkel gerucht waargenomen. De vering is buitengewoon zacht en past helemaal bij het karakter van de Fiat 1800. De wegligging is goed, maar men mag echter niet gaan denken dat de 1800 een racewagen is. Aangezien de zeer soepele vering is het best de wagen in rustig tempo te besturen. Meen nu niet dat de Fiat niet snel genoeg is want dan heb je het mis voor. De wagen is snel en beschikt over uitstekende remmen. Voor het gewicht van de wagen zijn ze uitzonderlijk groot en ze zijn zeer efficient.

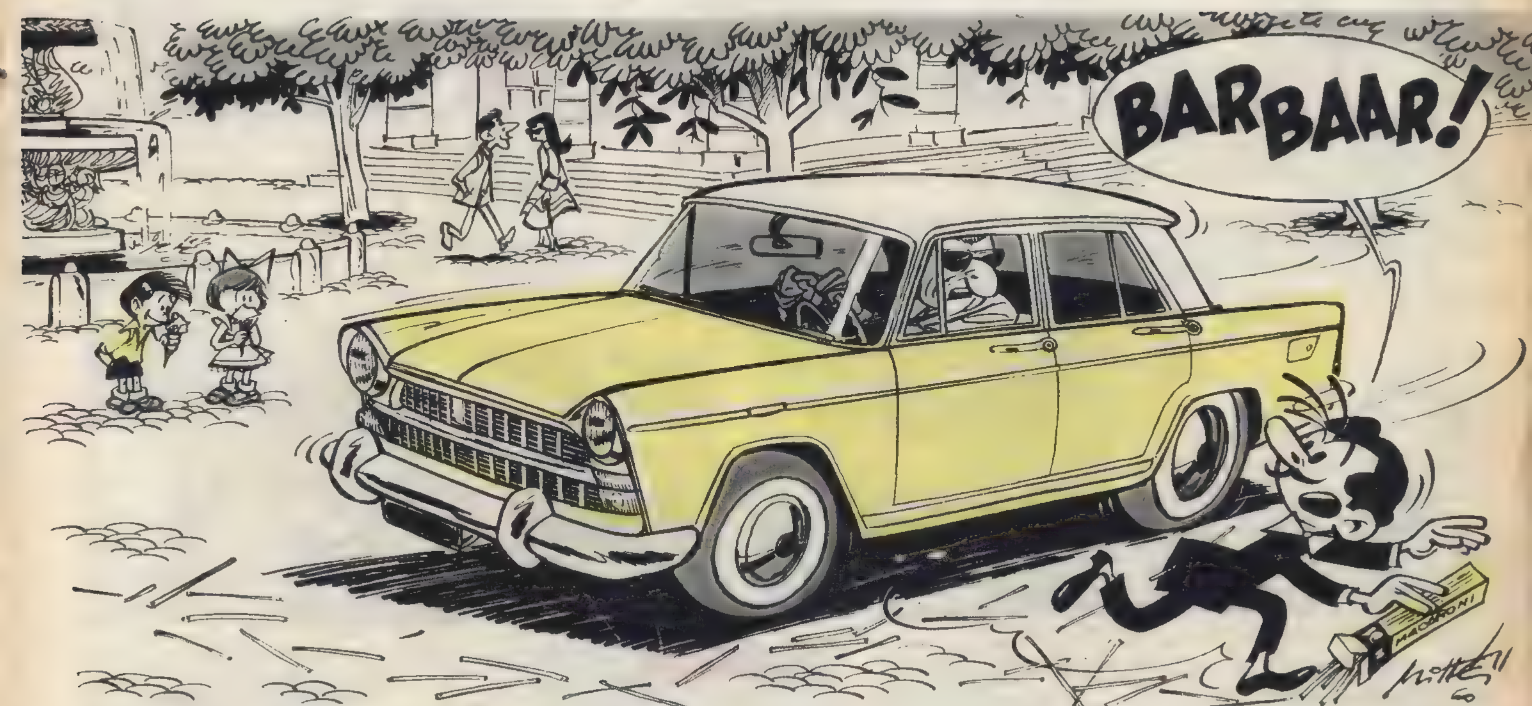
De koplampen hebben assymetrische stralenbundels. Ook de seriewagens zijn voorzien van een ruitenwasser. Persoonlijk vinden we het jammer dat de ruitenwissers in het centrum van het windscherm een dode hoek laten.

SOEPEL EN DISCREET

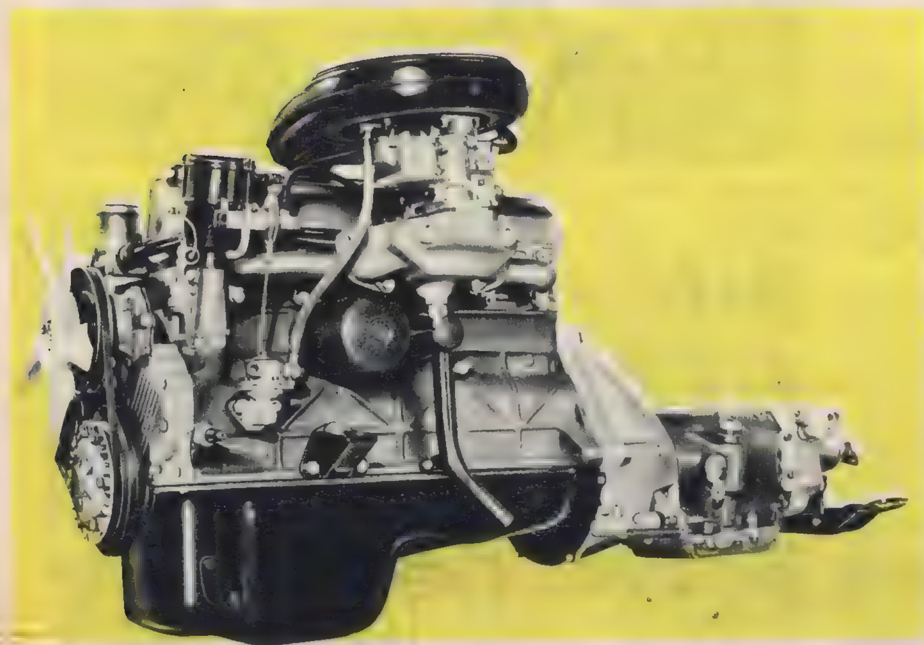
De soepelheid, de zachtheid en de discretie van de motor maken de charme uit van de Fiat 1800. Voegen we hier nog de uitstekende versnellingsbak aan toe. De constructeur heeft blijkbaar gelet op de insonorisatie van de wagen en iedereen zal het met mij eens zijn om te zeggen, dat een wagen die geruisloos is meer comfort biedt en minder vermoeiend is wanneer men een lange rit wil doen. De sleutel van het succes ligt echter naar mijn mening in de zes cylinders en daarover nog een woordje uitleg.

1959 IN HET AUTOSALON VAN GENEVE EEN GROOT SUCCES :

1800 » of de charme van een 6 cyl.

Waarom is een motor met 6 cylinders soepeler dan een motor met 4 cylinders ?

Een motor van 6 cyl. geeft 3 ontploffingen bij een volledige omwenteling van de krukas, hetzij een rotatie van 360°, d.w.z. iedere 120° een impulsie. Voor een 4 cyl. zouden er slechts 2 ontploffingen zijn d.w.z. om de 180°.

In een 4 cyl. staan de zuigers twee aan twee tegenover elkaar, d.w.z. dat wanneer er 2 zuigers boven op het « dode punt » zitten er 2 zuigers op het onderste « dode punt » zijn. In een motor met 6 cyl. vallen de slagen van de zuigers over elkaar heen d.w.z. vóór een arbeidsslag afgelopen is, begint in een andere cylinder weer een nieuwe. Dit is het geheim van het snelle lopen van een 6 cyl. motor. In een 4 cyl. haalt het vliegwiel de zuigers over het « dode punt » heen. Een 6 cyl. laat door zijn grotere regelmatigheid het gebruik van een lichter vliegwiel toe.

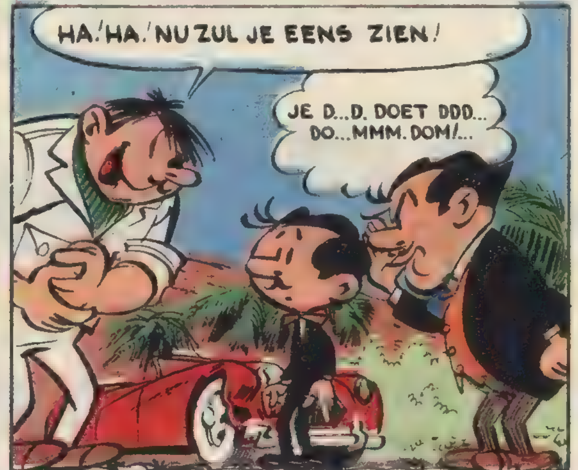

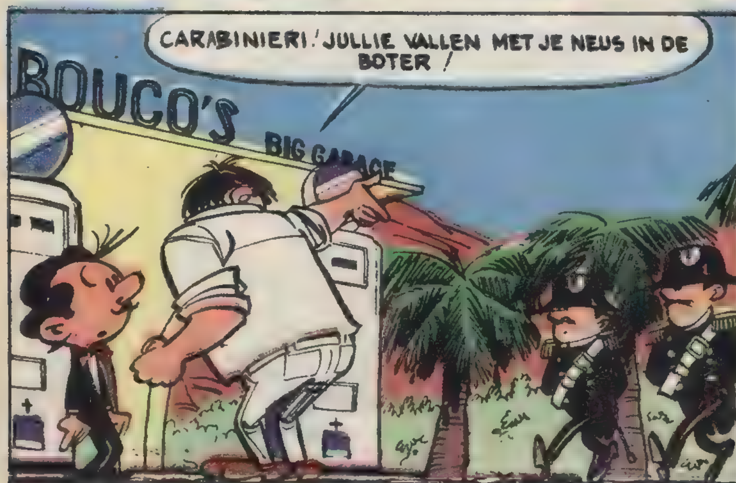
SPAGHETTI

Spaghetti en zijn kozijn hebben een wagen ingedeukt en willen hem laten herstellen door

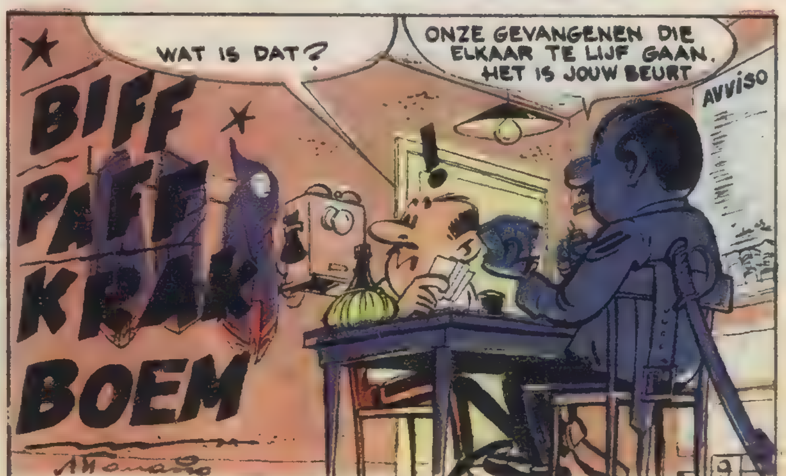

Zoekt een Baantje

TEKENING: D'ATTANASIO ★ SCENARIO: GOSCINNY

de garagehouder Ossobouco. Deze laatste herkent echter zijn eigen auto en is woedend.

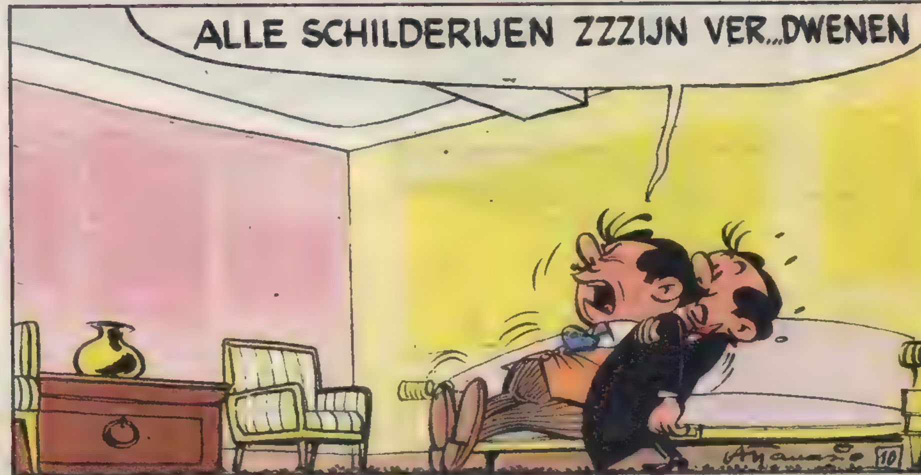

(Wordt voortgezet).

WEER NAAR SCHOOL MET... KUIFJE'S BONS !

DE vacantie is gedaan. Je moet opnieuw naar school en daarom geven we je deze practische raadgevingen die je beslist zullen interesseren.

Wil je een primus worden in aardrijkskunde ?

Dan moet je KUIFJE'S BONS sparen ! In ruil voor Kuifje's punten krijg je prachtige kleurenfoto's over de « AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE OF VAN EUROPA ». Je ziet dus voor je ogen wat je op school moet leren.

Je kan de prachtige foto's kleven in de albums « AARDRIJKSKUNDE VAN BELGIE », deel I en II, en de « AARDRIJKSKUNDE VAN EUROPA », deel I, II en III. De albums zijn te verkrijgen in de KUIFJE'S WINKEL, bij KUIFJE, Dienst T, en in de INNOVATION, tegen de prijs van 29 F.

Wil je alles weten over de geschiedenis ?

Dan spaar je KUIFJE'S PUNTEN ! Want met de Kuifje's punten kan je de prachtige chromo's van de « GESCHIEDENIS VAN DE WERELD » verkrijgen. Je zal kunnen goochelen met de namen van de grote figuren uit het antieke Griekenland of uit Rome.

Met de chromo's illustreer je de albums « GESCHIEDENIS VAN DE WERELD », deel I en II, en je wordt een kampioen !

Je interesseert je voor de schilderkunst ?

En daarom spaar je KUIFJE'S BONS ! Met Kuifje's bons zal je spoedig een prachtige collectie bezitten van « MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST ». Alle schilderscholen kan je vinden in deze waarlijk voortreffelijke collectie.

Aarzel dus geen seconde meer. Spaar KUIFJE'S BONS want met Kuifje's bons kan je de prachtige reproducties van de mooiste schilderijen verzamelen.

Om vlug veel Kuifje's punten te sparen, zeg je aan je mama dat ze de volgende producten moet kopen :

VANDENHEUVEL – HACOSAN
SKI – FRANCO-SUISSE – PANA
CLE D'OR – PALMAFINA
LOMBARD COLLECTIE
PAPETERIE ARTIKELEN
VICTORIA – MATERNE
VULPEN LE TIGRE
HORTON PRODUKTEN
JU'CY & WHIP – TOSELLI
PALMOLIVE – COLGATE
PROSMANS – ZWARTE KAT

De KUIFJE'S Bon opent de poorten van de mooiste collecties !

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo'
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen

De Geschiedenis van de Wereld :
Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's
Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 10 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 6 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

Kleuralbum 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
16 reeksen van kleurenreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :
Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartoneerd : 50F.
Vliegtuigen I en II – Automobiel – België I en II – Europa I, II en III
Per album 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld Deel I en II 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE dienst T, P.-H. Spaaklaan 1-11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

RAAP DE HANDSCHOEN OP!

EEN ZEER BEWOGEN NACHT

BEN JIJ REEDS HOOFDINSPECTEUR ? Wist je dat je een kaart van hoofdinspecteur krijgt, indien je vijftien correcte antwoorden hebt ingestuurd ?

RIK RINGERS, riep commissaris Baardemakers in de telefoon. Kom onmiddellijk naar villa Telemachus, Olmenlaan, 53. Een poging tot moord!

— Moordpoging? Op wie, commissaris?

— Op de beroemde filmster Edith Fardy. Ze werd gelukkig slechts gewond! Ik wacht je hier op. Kom spoedig!

Ik trok in zeven haasten mijn jas aan, sprong in mijn M.G. en raasde de straat af met een snelheid van 120 km per uur. Het was 10 u. 's avonds. Het regende niet meer maar de wegen waren nat en vol modder. Ik verliet de grote weg en nam een smal pad dat regelrecht naar de weelderige villa van de filmster leidde. Opzij van de weg zag ik een wagen geparkeerd staan met gedoofde lichten. Het was zo donker dat ik het model van de wagen niet goed zien kon. Op het ogenblik dat ik voorbij die wagen reed, hoorde ik schoten weerklinken en de windscherm van mijn M.G. sprong aan stukken. Als bij mirakel ontsnapte ik aan de dood... Een van de kogels was echter in de band van mijn wagen gedrongen en ik was verplicht 50 m verder te stoppen.

Met de revolver stevig in de vuist, kroop ik voorzichtig uit mijn wagen... Ik hoorde een motor, mijn aanrander was reeds gestart. Ik zag hem verdwijnen in de nacht...

★

In de villa heerste er een grote opwinding. De filmster was aan de schouder gekwetst, gelukkig was het niet al te erg. Iemand had op haar geschoten van uit de tuin en door het venster van de living-room dat op een kier stond. Toen ik binnen kwam had Baardemakers het huispersoneel en de verwanten reeds ondervraagd. Baardemakers deelde me mee dat hij de broer van Edith Fardy verdacht; een man van rond de dertig, een echte klaploper, die het reeds meer dan eens aan de stok had gehad met de politie. Even voor de aanslag had hij zijn zuster geld gevraagd. Hij vroeg trouwens regelmatig geld! Edith had geweigerd en daarop hadden ze ruzie gemaakt...

— Mijnheer, zei de commissaris tot de broer van de filmster, u bent dus na de woordenwisseling met uw zuster naar uw kamer gegaan. Niets belette u echter, onmiddellijk nadien in de tuin te gaan en op uw zuster te schieten.

De broer van de filmster, Maurice geheten, wreef even over zijn kleine zwarte snor en antwoordde cynisch :

— Ik zou misschien in staat zijn om het te doen, commissaris, maar ik heb geen revolver!

Een auto kwam toe en stopte vlak bij de villa. Het was een witte Amerikaanse wagen. Het koetswerk en het vele chroom glansde in het licht dat van het terras viel. Een grote, breedgeschouderde man stapte uit de wagen. Toen hij ons zag riep hij :

— Politie? Wat betekent dat?

— Ik ben commissaris Baardemakers, en wie bent u?

— Ik ben Marc Lancier, de man van Edith Fardy. Wat is er hier aan de hand?

— Er werd een aanslag op uw echtgenote gepleegd. Gelukkig is ze slechts licht gewond...

— Hemel! gilde Lancier en liep naar binnen. Maar Baardemakers riep hem terug en zei :

— Een ogenblikje, mijnheer. Uw vrouw sloot een levensverzekering af van vijf miljoen... vijf miljoen die u zult kunnen opstrijken bij haar dood...

— Ja dat is waar, maar wat doet dat ter zake? Verdenkt u mij? Het is belachelijk! Ik kom zo juist uit Cannes terug. Ik heb met mijn wagen in één trek 1.100 km afgelegd...

— Hebt u onderweg nergens gestopt?

— Tweemaal, maar minder dan één minuut. Net de tijd om te tanken!

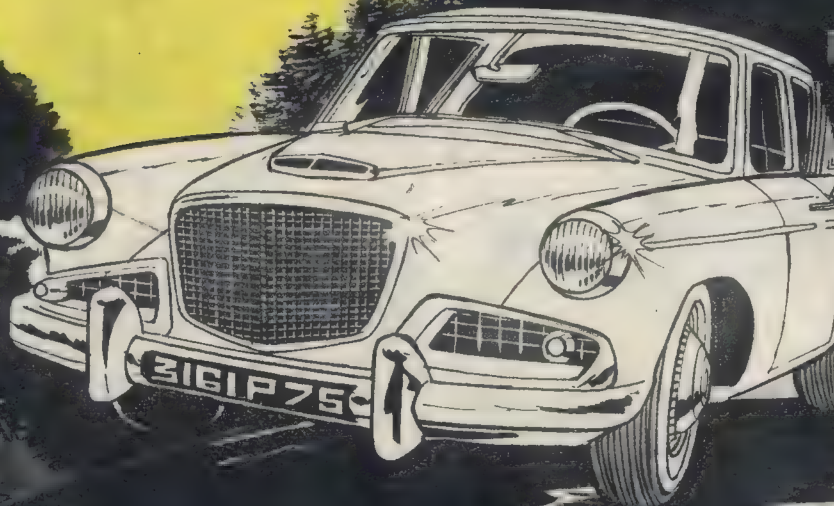
— U liegt, u komt niet uit Cannes, antwoordde ik. U hebt getracht uw vrouw te vermoorden en u hebt ook getracht mij uit de weg te ruimen.

— Het is waar... Ik had me langs de kleine weg verborgen en ik wachtte het geschikt moment af om weer naar huis te gaan... Op het ogenblik dat u voorbij reed, heb ik het hoofd verloren... Maar ik begrijp toch niet welk detail mij verraden heeft.

— Het is nochtans zeer eenvoudig, zei ik.

Vriend detective, raap de handschoen op. Waarom heb ik Lancier beschuldigd. Welk bewijs heb ik?

RIK

DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

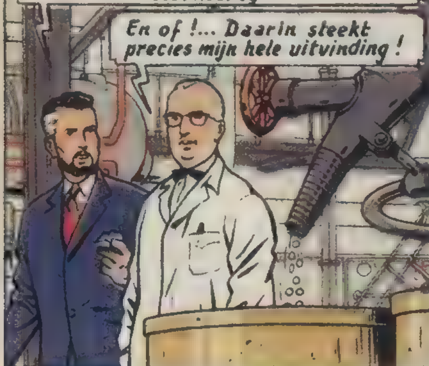
Enkele mannen ontschepen op het eilandje Tergaou...

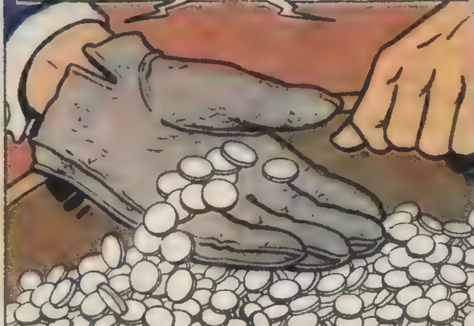

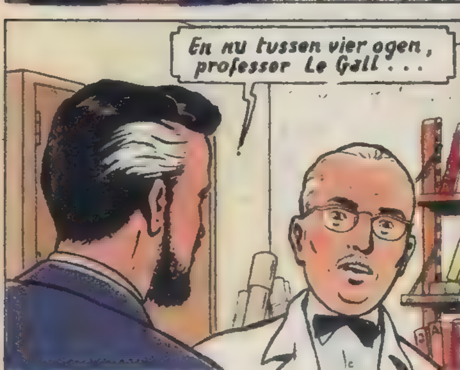

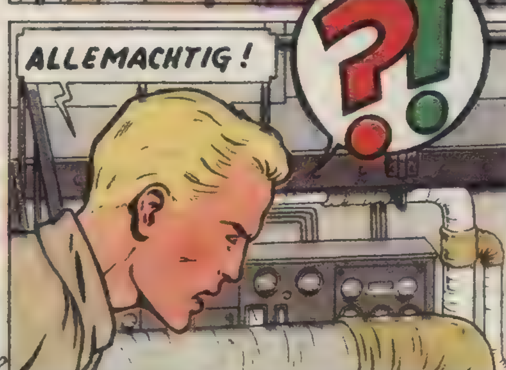

(Wordt voortgezet.)

Dit avontuur boeit je, dus lees je ook : HET SEIN STAAT OP ROOD. In dit album vind je Lefranc terug.

TEKST VAN J. SCHOONJANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

HET VERDRAG VAN WENEN

843 : Verdun. 1648 : Westfalen. 1815 : Wenen.

Talrijke commissies werkten gedurende vele maanden aan het Verdrag van Wenen. Het werd dan eindelijk ondertekend op 8 juni 1815 d.w.z. tien dagen vóór de slag van Waterloo. Met dit verdrag ontstond een nieuwe kaart van Europa. Een nieuw Europa dus... Maar, de kaart van dit nieuw Europa zou nog vaak gewijzigd worden ! Even kijken hoe ze er uit zag.

1. — HET EVENWICHT

DE nieuwe kaart van Europa moest het zo geroemde evenwicht van Europa herstellen en de vrede bewaren. Frankrijk was een gevaar voor de vrede ; de ervaring had dit geleerd. Daar waar Frankrijk geen natuurlijke grenzen had, bv. in het noorden, werd er een bufferstaat opgericht. De bufferstaat werd gevormd door de Oostenrijkse Nederlanden (België), de Verenigde Provincies (Holland) en het vroegere prinsbisdom Luik. Men noemde de nieuwe staat het Verenigd Koninkrijk der Nederlanden, en hij werd onder het gezag geplaatst van Willem I van Oranje-Nassau. Het was een machtige, rijke staat met mooie kolonies.

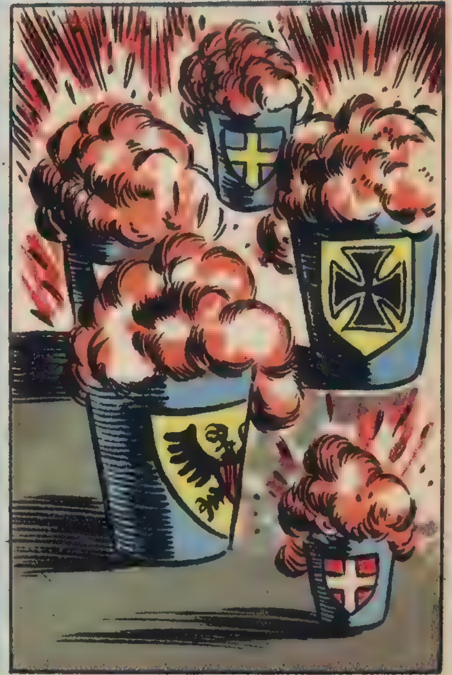

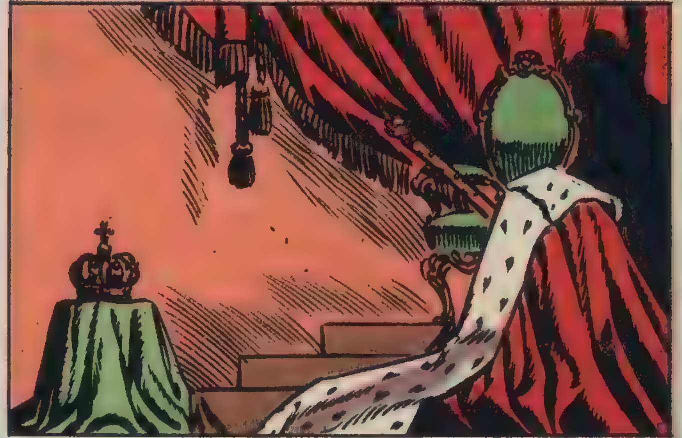
2. — DE COMPENSATIES

DAN werd de balans van winst en verlies opgemaakt. Oostenrijk verloor België en kreeg daarom Venetië en Lombardije als compensatie. Rusland nam Centraal Polen en Finland. Zweden, dat Finland verloor, kreeg Noorwegen. Denemarken, dat Noorwegen verloor, kreeg in ruil drie Duitse hertogdommen. Pruisen verloor Centraal Polen en kreeg daarom een stuk van Saksen en van Rijnland. Engeland nam de Kaap, Ceylon, Guyana, Malta...

3. — EUROPA KOOKTE

MEN had de geïnteresseerden vergeten te vragen of ze het er mee eens waren ! De Italianen voelden er niet veel voor om Oostenrijkers te worden en de Noren wilden van Zweden niets weten. Duitsland was in 39 kleine staten en Italië in 10 staten verdeeld ! Wilden de Duitsers zich niet verenigen in één staat ? En koesterden de Italianen niet hetzelfde verlangen ? In dit perspectief gezien was het verdrag van Wenen kunst- en vliegwerk. Er zou niets van overblijven. Het nationalisme werd wakker, ieder volk zocht zijn weg en gans Europa kookte.

4. — KONINGEN...

HET verdrag van Wenen zette de wettelijke monarchen weer op de troon. Ze mochten het absolutisme of de alleenheerschappij opnieuw herstellen, d.w.z. dat ze mochten heersen als Turkse despoten ! Het verdrag van Wenen zette dus de klok terug. Men wilde weerkeren naar het Europa van vóór de Revolutie, net alsof de Revolutie nooit had plaats gehad !

5. — NATIONAAL EN LIBERAAL

MAAR er was wel degelijk een Revolutie geweest. Ze had de ideeën van vrijheid en gelijkheid in Europa gebracht. Het verdrag van Wenen had geen rekening gehouden met deze gedachten en zo kwam het dat er een oppositie ontstond. Bewegingen die een nationaal en liberaal karakter hadden zouden uitgroeien tot een grote stroom. Het duurde niet lang of Europa stond weer op zijn kop !

(Wordt voortgezet.)

Neen!
Anne De Vries is geen meisje: Anne is een Friese jongensnaam! Toen we deze begaafde Noordnederlandse auteur in juli jl. ontmoetten was hij 56 jaar oud geworden. Hij werd inderdaad geboren te Assen, hoofdstad van Drente, in 1904. Thans woont hij te Zeist (bij Utrecht). Wat een vriendelijk, humoristisch en toch voornaam man! En welk een liefde voor de jeugd straalt van hem uit. Dat wisten we reeds uit zijn eerste roman: BARTJE. Die knaap is onmiddellijk de grenzen overgestoken. BARTJE is in Vlaanderen met evenveel sympathie ontvangen als PALLIETER en DE WITTE in het Noorden.

ANNE DE

TOT hiertoe heeft Anne De Vries reeds ongeveer vijftig publikaties op zijn aktief, waarbij verscheidene jeugdboeken. Het is voor de jeugd, dat hij steeds het beste, het schoonste van zichzelf heeft gegeven. En wij zagen het enthousiasme in zijn blik, toen hij ons met gloedvolle overtuiging zei dat hij de jeugd van heden helemaal niet somber vindt. « Integendeel », zegt hij, « ik heb soms bewondering voor ze. Ze is eerlijk. Eerlijker dan wij vroeger waren. Ook vrijmoediger, misschien brutaler, maar dat hangt samen met de eerlijkheid. Ik voel er bewondering voor omdat ze, in deze tijd van dreiging, toch voor een groot deel nog aan haar idealen vasthoudt. Voor ons, destijds, waren die idealen bereikbaar, het leven verliep rustig, zonder dat we aan katastrofen moesten denken. De jeugd van heden hangt aan haar idealen vast ondanks de dreiging, dat haar inzet niet langs een geëffend pad zal gaan ».

DE BLOEM VOOR HET VENSTER

Met warme innigheid vertelde hij ons één van van zijn eerste verhalen, dat over een schooiertje. De knaap zat op zwart zaad en wist niet wat geven aan de meester, die de volgende dag jarig was en toch altijd erg goed was geweest voor hem. Bij zijn slentertocht komt de jongen op de markt en steelt een bloempot met een mooie geranium. « Niet gesnapt, eerlijk gegapt... », denkt hij en de volgende ochtend staat hij fier met zijn cadeautje in de rij. De meester neemt de geschenken in ontvangst en staat in bewondering voor de bloem :

— Hoe ben je daar aan gekomen?

— Heu... Gevonden... Eh, gekocht, meester. Pakje gedragen... Kwartje gekregen.

Maar de meester blijft hem zonderling aankijken en ietwat wrevelig keert de jongen terug naar de bank. « Dat ging de meester toch geen snars aan, hoe hij eraan gekomen was! ». Heel de dag prijkte de geranium op de lessenaar, maar 's avonds moest Keesje nog even blijven :

— Zeg nu eens eerlijk, jongen, waar heb je dat mooie bloempje gejat?

— Op de markt, meester.

— Maar Keesje, wil jij dan de gevangenis in?

— Neen, meester, maar ik dacht, ik vreesde, dat u zou denken...

De meester begreep en deed hem beloven nooit meer iets voor hem te zullen gappen. Die belofte, zei de leraar, was voor hem een veel schoner geschenk dan de mooiste bloem. Nadien gingen ze beiden naar de markt. De meester deed net alsof hij de bloempot pas van het kraam nam en vroeg :

— Hoeveel kost het?

— Vijftig cent.

— Nee, dát is te veel : twee dubbeltjes. Als ik wil, kan ik ze gratis krijgen, nietwaar, Keesje?

Hij betaalde en samen stapten ze dan verder, naar de woning van de meester. Voor zo'n meester had Keesje wel een moord willen doen! En toen de meester in huis was en de knaap nog even bleef kijken, bemerkte hij dat een mooie vrouw een pot met een geranium vóór het venster plaatste. Blij liep Keesje naar huis.

Een eenvoudig verhaaltje, ongetwijfeld, maar je zou het de auteur zelf moeten horen vertellen om te begrijpen hoe zijn hart voor de jeugd wagenwijd openstaat.

DE BAARD HOORT ERBIJ

Toen we hem naar zijn ervaringen met zijn lezers vroegen, vertelde Anne De Vries dat hij, toen Bartje verschenen was, eens een fietstocht maakte. Onderweg werd hij overvallen door een onweer en zocht zijn toevlucht in een schipperscafé. De juffrouw kwam even met hem praten en vroeg wie hij was. De auteur antwoordde naar waarheid.

— Toch de schrijver niet? zei de jonge dame. Heus, mijnheer, dat kan niet. Een schrijver is iemand met een baard!

Deze anekdote heeft nochtans een diepe ondergrond. In Parijs, in Amsterdam, overal daar waar de artiesten bij mekaar komen, ziet men mannen met baarden. Hun kunstenaarschap wordt gedemonstreerd door er anders uit te zien dan de « gewone » lui. Natuurlijk zit de kunst niet precies daar, maar de eenvoudige mens, die een boek geniet en er iets uit leert, kan zich bijna niet voorstellen dat

VRIES

achter het gedrukte woord een mens staat zoals zij... Wanneer zij dan oordelen, dat een schrijver iemand moet zijn met een baard, dan is die baard een soort van aureool, een nimbus die men hem geeft.

Is de vader van Bartje bij de jeugd vooral gekend door zijn jeugdboeken zoals Reis door de Nacht, Panokko, Dagoe en Ratje, toch mogen we niet nalaten ook zijn romans even te vermelden, zoals Hilde. Maar Anne De Vries is ook een hartstochtelijke jager, en zo kunnen we verklappen dat omstreeks september 1960 een nieuwe roman het licht ziet onder de titel De Man in de Jachthut. Tot hiertoe bestond er nog geen literair werk over de jacht. Anne De Vries heeft in zijn nieuwe roman willen tonen wat de jacht kan betekenen in het leven van een mens, vooral door zijn zeer innige omgang met de natuur. Maar hij laat eveneens uitschijnen, dat de mens er niet genoeg aan heeft. Er moet iets zijn dat er boven uit gaat.

— Ook als schrijvers, zegt Anne De Vries, zijn wij volkomen afhankelijk van iets dat van boven af komt. Het beste in ons boek komt niet van onszelf, dat hebben we gekregen! Noem het muze, inspiratie, geest, God... En wie dàt beseft, is een zeer nederig man achter zijn schrijftafel.

LEREN LEZEN

Hij noemt het schrijven van een jeugdboek even moeilijk als het schrijven van een roman. De auteur of de criticus die meent aan het jeugdboek minder aandacht te mogen besteden, begaat een flater. Maar ook de school zou aan het werkelijk lezen, het lezen « voor het leven », méér aandacht moeten besteden. Wekt een bloemlezing de lust tot lezen op? Toch niet, want het zijn doorgaans slechts kleine stukjes zonder samenhang, die hun typische schoonheid niet kunnen uitstralen omdat ze uit hun verband zijn gerukt. Een boek is een éénheid en een boek lezen is een kunst. Toen Goethe reeds tachtig jaar oud was geworden, zei hij dat hij nog altijd LEERDE LEZEN. Oefeningen in het echte lezen, het voor zichzelf in stilte lezen van een gans boek, heeft de school niet geleerd. Daarom wordt er zo weinig gelezen door een deel van de jeugd, die het leven ingaat.

Anne De Vries zei ons ook welke de beste « vorm » is van een verhaal : men moet schrijven van één persoon uit, waarin de idee van het verhaal verwezenlijkt wordt. Die persoon moet ook dicht bij de lezer staan, zodat deze zich met hem kan vereenzelvigen. Overwint dan die hoofdpersoon zijn lafheid, zijn angst en zijn zonde, dan overwint de lezer deze in hem. Het moeten levenswerkelijke mensen zijn, die uitgebeeld worden : geen heiligen en evenmin helemaal slechte mensen. Als hoofdpersoon kiest men liefst iemand met fouten en gebreken, angsten en onzekerheden — dezelfde gevoelens die ook de lezer heeft. Maar ook iets dat daar boven uitgaat : principes, een geloof, ridderlijkheid — al wat iemand tot grote daden leiden kan. Een held zonder angst is evenwel geen levend mens meer : de angst moet kunnen overwonnen worden door het geloof in de goede zaak.

Zo ziet deze grote Noordnederlandse auteur de taak van de schrijvers voor de jeugd. Geen aftandse Indianenverhalen meer, maar spannende verhalen uit onze tijd, onze eeuw, met waarachtige mensen. Wanneer dan onze blanke jongens en meisjes zichzelf herkennen in het gele, bruine en zwarte kind, zal de levenswaarheid boven de werkelijkheid uitstijgen.

A. VAN HAGELAND

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE :

DIT IS IETS HELEMAAL ANDERS: LIEDEREN EN DANSEN UIT DE SOVJET-UNIE

HET plaatje dat we vandaag presenteren is geen gewoon plaatje. Het is een dokument dat uniek is in zijn genre en dat een grote muzikale waarde heeft. Het gaat hier om liederen en dansen uit de Sovjet-Unie die uitgevoerd werden door het koor van het Sovjetleger te Parijs. De opname gebeurde in april j.l., in het Sportpaleis van de Franse hoofdstad. In België was dit koor te gast tijdens de internationale wereldtentoonstelling en het is opgetreden in het Paleis voor Schone Kunsten en in het groot Sportpaleis.

Het koor van het Sovjetleger werd gesticht in het jaar 1928. Onder de leiding van componist Alexander Alexandrov groeide het uit tot een machtig geheel. In 1937 trad het voor het eerst op in Parijs en oogstte toen reeds een groot succes. Boris Alexandrov heeft zijn vader Alexander intussen opgevolgd als dirigent en hij heeft het koor tot een homogeen en prachtig ensemble gesmeed. Het zal wel onnodig zijn jullie te vertellen dat het hier om een mannenkoor gaat! Er zijn 185 zangers, dansers en muzikanten. De dansen en de zangen worden begeleid door een orkest dat bestaat uit typische Russische muziekinstrumenten zoals de Balalaïka, de Domrà (zeer oud Russisch instrument van het luit-type), de Bayan en slaginstrumenten.

Op de plaat die we hier voorstellen (« Le Chant du monde » LDX — S — 8260 ; 33 t.) vinden we de zeer bekende folkloristische liederen o.a. « Vlakte, mijn vlakte » en « Lied van de berken ». Verder, het soldatenkoor uit « Faust », « Het lied van het Vertrek », enz. De mooiste liederen zijn, naar onze mening het « Gedicht aan de Ukraïne » en « Langs de Peterskaïa » waarin de solopartij gezongen wordt door A. Sergueiev.

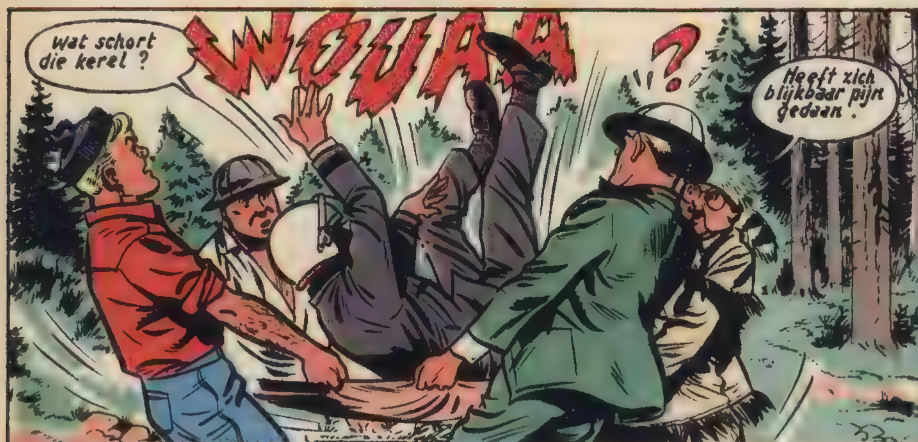
Wie van volksmuziek houdt en wie wil luisteren naar prachtige stemmen, zal veel belangstelling hebben voor deze plaat.

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

HET

Een buitenlandse mogendheid heeft belangstelling voor het nieuwe toeste

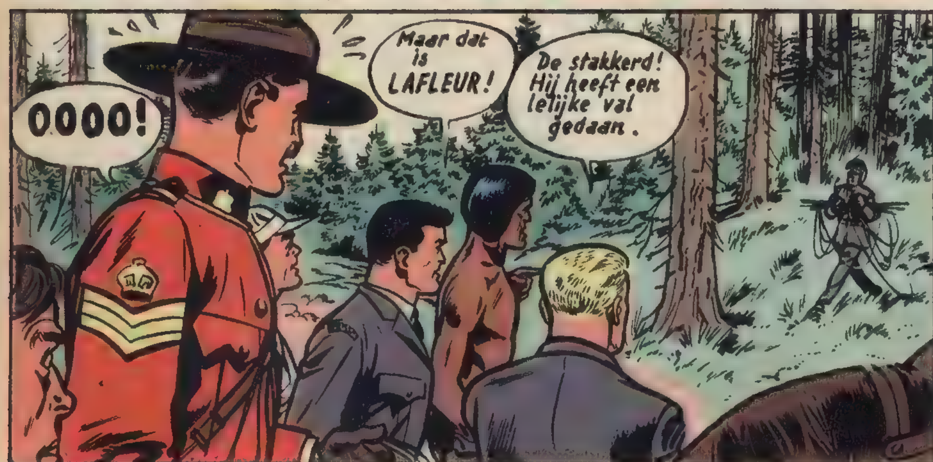

Je houdt van de avonturen van Dan Cooper

WAAGSTUK

door **A. WEINBERG**

van Cooper en Collins. Dan en zijn vrienden genieten van hun vakantie.

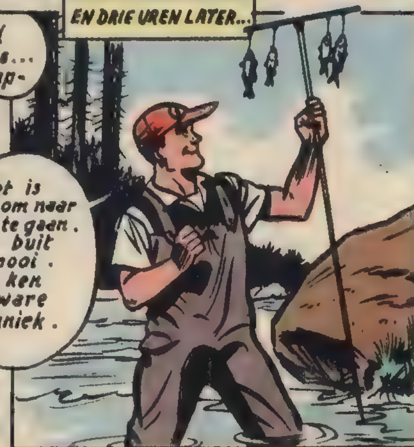

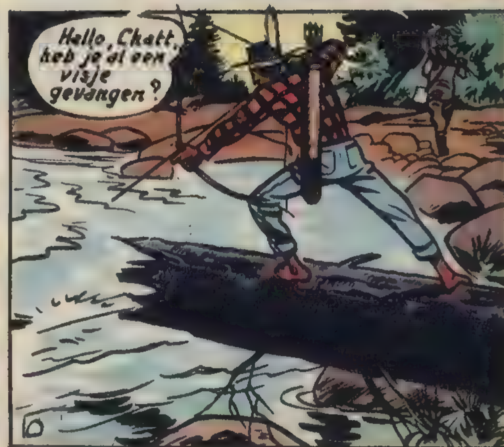

(Wordt voortgezet.)

dus lees je ook het album « DE MUUR VAN DE STILTE »

Roman van Fernez

DE AVONTUREN
VALSTRIK TE

Jimmy Stone, alias Ralph Forbes, leidt in Hongkong een enquête over een Chinees spionagenet dat medeplichtige
Bij zijn aankomst stelt Stone zich in verbinding met John D. Jeffe

VIERDE HOOFDSTUK

EERSTE SCHERMUTSELING

JOHN D. JEFFERY zette twee glazen, een fles whisky en een emmertje met ijsblokjes of een roltaffeltje dat hij vervolgens naar het terras reed waar zijn gast, comfortabel in een rieten dekstoel geinstalleerd, op hem wachtte.

De nacht was doorschijnend helder, en de zeebries had eindelijk de klamme warmte weggeveegd. Vreemde geuren hingen in de koele lucht.

— En, mijn beste Forbes, vroeg Jeffery op joviale toon, hoe devalt je de kolonie?

— Op m'n woord, antwoordde Stone eerlijk,in mijn verbeelding had ik me het paradijs niet anders voorgesteld!

De secretaris van het consulaat haalde de schouders op.

— Wanneer je de stad beter zult kennen, zal je opinie wel iets gematigder worden. Hongkong is een mooie vrucht, van buiten gaaf, maar van binnen door wormen opgevreten. Dat zal je zelf gauw genoeg merken.

— Mogelijk, maar om zo ver te komen, zou ik hier een langere tijd moeten blijven, en dat denk ik niet te doen.

Jimmy nam het glas dat zijn gastheer hem toereikte en bracht het aan de lippen.

— Trouwens, vervolgde hij lachend, ik blijf liever bij mijn eerste indruk. Cheerio!

— Op het succes van je handelsmissie, Forbes!

De twee mannen schenen erg in hun schik met deze eerste contactname. Het kon ook bijna niet anders. Zij waren de avond bij Pedro, de Philippijnse restaurateur van Queen's Road begonnen en deze had een uitstekende maaltijd voor hen klaargemaakt. Na het diner had Jeffery zijn landgenoot op sleeptouw genomen, en hem verschillende typische kroegjes in de beneden stad laten zien. Hij had er op aan gedrongen dat Jimmy een « slaapmuts » bij hem zou komen drinken. Hij woonde in Waterloo Avenue, waar hij op de twaalfde verdieping van een building, een luxueus flat had.

De secretaris van het Amerikaanse consulaat behoorde tot de categorie mensen die onmiddellijk sympathie inboezemen. Het was een stevige kerel met vlasblond haar. Hij was ten minste drie centimeter langer dan Stone, zijn gezicht was open, zijn manieren ongedwongen en vriendelijk. Hij lachte graag en zijn charme lag in het soort jongensachtige openhartigheid, waarvan alleen Amerikanen het geheim schijnen te kennen. Het was onmogelijk niet betoverd te worden door de heldere blik van zijn blauwe ogen en zijn vriendelijke glimlach, die in zijn bruin gebrand gezicht een rij gezonde witte tanden lieten zien.

Hij had met Jimmy lang gesproken over de mogelijkheden van de filmmarkt in de kolonie. Zijn uiteenzetting getuigde van een elder verstand en een perfecte kennis van de economische toestand in Hongkong. Van Seng-Li had hij een vermakelijk en karaktervol portret geschetst, dat Higgins opinie bevestigde. Deze geheimzinnige Chinees beschikte over relaties, fortuin en vertrouwen hetgeen hem toeliet een

Hij wachtte geduldig tot de mensenstroom op de steiger was gegaan...

hoogstbelangrijke rol te spelen in dit deel van het Verre Oosten.

Jimmy dronk zijn glas leeg, en keek op zijn polshorloge. Het was bijna een uur.

— Goede hemel! Het is hoog tijd dat ik verdwijn. Het is onvergeeflijk van mij je zo lang op te houden.

Jeffery hield hem niet tegen, hij was zelf ook moe en er stond hem een zware werkdag te wachten.

— Ik zal je even naar je hotel terugbrengen, bood hij aan.

— Nee dank je wel, ik ga liever te voet, het is niet ver en een wandelingetje kan mij alleen maar goed doen.

— Zoals je wilt, zei Forbes.

Hij nam Jimmy bij de arm en bracht hem tot aan de deur, waar zij met een stevige handdruk van elkaar afscheid namen.

— Kan ik op je rekenen wat Seng-Li betreft?

— Beloofd! Zodra ik die oude vos te pakken kan krijgen, geef ik je een telefoontje. Wel te rusten!

Hij wuifde nog eens en toen verdween zijn glimlach achter de gesloten deur. Jimmy keek om zich heen om de juiste richting te vinden. Ondanks het late uur, waren er nog veel mensen op straat. Hij stak een sigaret op en liep rustig naar zijn hotel, blij zijn benen te kunnen strekken.

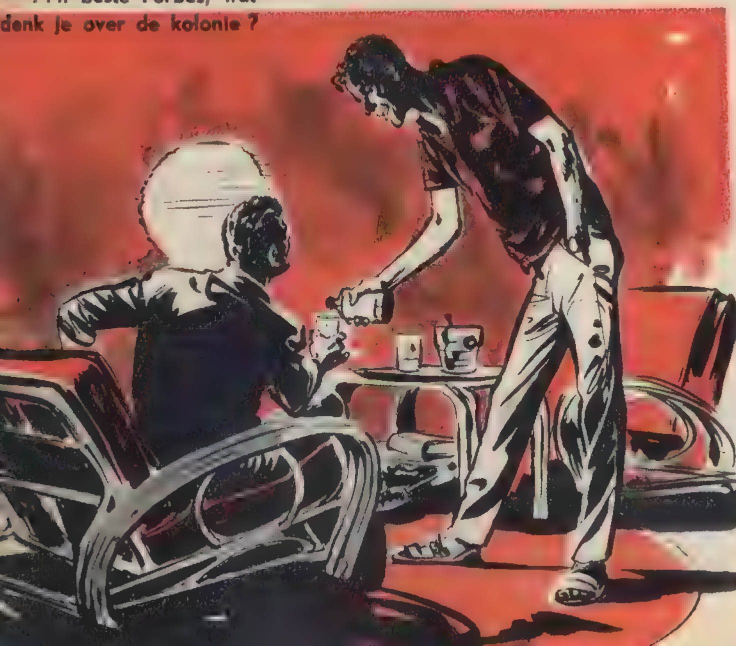
Hij had nog geen twintig stappen gedaan of hij voelde dat hij gevolgd werd. Zoals de meeste avonturiers wiens leven een constant duel met de dood is, was ook Stone voorzien van een soort zesde zintuig dat hem voor het minste gevaar waarschuwde. Hij rook het « ongewone ».

Onbewogen liep hij met dezelfde nonchalante pas door, als iemand die gewoon een avondwandelingtje maakt, maar bij het eerste uitstalraam bleef hij staan om zijn achtervolger te « fotograferen ». De weerkaatsing van deze geimproviseerde spiegel, toonde hem een lange, broodmagere man. Naar zijn Mongoolse trekken te oordelen, kwam hij uit een van de noordelijke provincies, waarschijnlijk Kan-Soe of Tsjagar. Hij droeg een nogal afgedragen linnen pak. Met de handen in de zakken, liep hij op zo'n natuurlijke wijze, dat Jimmy zich eerst afvroeg of hij zich niet had vergist. Om zeker te zijn, stak hij de straat over en liep vlug naar een rij wachtende taxis. De lange Chinees aarzelde geen ogenblik, nonchalant sloeg hij linksaf. Er was dus geen twijfel aan...

— Men zou zeggen dat men voor Forbes een beetje te veel interesse heeft, dacht de jonge Amerikaan. Ik vraag me af waarom hij deze heren zo nieuwsgierig maakt. Ik zal moeten opletten!

Het feit werd nog onbegrijpelijker daar Jimmy overtuigd was, dat hij niet geschaduwd werd toen hij naar Jefferys appartement ging. Hij had er speciaal op gelet en had kunnen zweren dat er niemand achter hem liep. Hoe had de lange Mongoolse slungel kunnen raden waar zijn « klant » naar toe ging. Om dit te verklaren moest men aannemen dat de man ook helderziende was.

— M'n beste Forbes, wat denk je over de kolonie?

VAN JIMMY STONE

Geïllustreerd door Ref

HONGKONG

...schijnt te hebben in de omgeving van de Chinese financier Seng-Li of het Amerikaans consulaat. ...de ambtenaar die hem bij Seng-Li zal introduceren.

In zijn hotel wachtten twee verrassingen op Jimmy. De eerste was in de vorm van een telegram dat een bediende hem in de hall van het hotel met een diepe buiging toeriekte. Het telegram kwam uit New York en was getekend Benson. Jimmy stopte het in zijn zak, van plan het later in bed rustig te ontcijferen. Benson was commissaris Higgins' pseudoniem wanneer hij met zijn agenten wenste te corresponderen, hetgeen hoogstzelden er alléén in uiterst ernstige gevallen gebeurde.

De tweede verrassing was van heel andere aard. Zodra hij over de drempel van kamer 178 stapte, viel Stone een schijnbaar onbelangrijk detail in het oog.

De draad die hij aan de ene kant van zijn koffer had gespannen was gebroken. « Men » was dus tijdens zijn afwezigheid in zijn kamer geweest. Een tweede teken wees er trouwens op. De bergplaats waar hij de patronenhouders van zijn Mauser had verstopt, was geforceerd! De patronenhouders zelf waren ongeschonden maar men kon zien dat zij gehanteerd waren...

Jimmy voelde hoe het koude zweet hem tussen de schouderbladen liep. Het begon slecht! Deze huiszoeking leek veel op een oorlogsverklaring. In dit eigenaardige conflict, dat pas in het beginstadium was, had de vijand hem al bijna opgespoord. Hij kon de plaats en de tijd uitkiezen om zijn slag te slaan, terwijl Stone zijn tegenstanders niet kende!...

Hij liep terug, draaide de sleutel in de deur en begon het telegram te ontcijferen. De commissaris schreef :

« *Wees voorzichtig. Een maatschappij uit Hongkong heeft inlichtingen bij de General Pictures Company aangevraagd omtrent Ralph Forbes. Het gaat om de « Jessup Products Limited ». Het is nutteloos deze firma in het telefoonboek te zoeken. De firma bestaat niet. Ik heb gezorgd dat het antwoord van je « werkgever » niet compromitterend voor je is. Maar die mensen die je in Hongkong in de gaten hebben, zullen waarschijnlijk verder gaan. Het is te te vrezen dat zij zich ook zullen wenden tot de burgerlijke stand in Carson City (Nevada) waar de echte Forbes zeven maanden geleden is gestorven. Het is onmogelijk deze dienst het geheim op te leggen. Het énige wat ik heb kunnen doen, is iemand ter plaatse sturen die mij zal verwittigen indien er een aanvraag wordt gedaan. Ik zal je op de hoogte houden. Alles wijst erop dat je ontdekt bent. Wees dubbel op je hoede. (get.) Benson.* »

Jimmy nam zijn sigaretenaansteker en verbrandde het telegram. Een paar seconden tuurde hij dromerig naar het stukje papier dat zich in de asbak krulde.

« Wees dubbel op je hoede » had de commissaris gezegd. Hij kon niet nalaten even te glimlachen. De raad was werkelijk overbodig! Een man die in het volle daglicht een leger onzichtbare vijanden te bestrijden heeft, kan de aanbeveling om voorzichtig te zijn wel missen.

★

Terwijl Jimmy het telegram van Higgins ontcijferde, landde te Hongkong een van de ferry-boats die de verbinding tussen de Britse kolonie en het eiland Macao , 40 mijl verder gelegen, verzekerden. Zodra het kleine stoomvaartuig tegen de kaai stootte sprong een bonte menigte naar de plaats waar de matrozen de loopplank vastmaakten. Slechts één enkele passagier scheen zich van deze opschudding niets aan te trekken. Tegen de reling aanleunend, wachtte hij rustig tot de passagiers zich op de steiger had begeven. Het was een Chinees van omstreeks dertig met een intelligent en energiek gezicht. Al droeg hij burgerkleren, verraadde iets in zijn houding de beroepsofficier. Lenig sprong hij van de loopplank af en keek machinaal om zich heen. Schouderophalend, ging hij verder.

In de schaduw, op tien meter afstand, stonden twee mensen hem aandachtig op te nemen. Een van de twee mannen was een Oosterling met een uitgesproken Maleis type. De andere had de olijfachtige huidskleur en olieachtige huid van de Philippino.

— Dat is kolonel Seng-Ko, fluisterde de Aziaat. Hij kwam als laatste van de loopplank.

— O.K., antwoordde de andere op dezelfde toon.

— Ga dan, Vincente, en verlies geen tijd. Ling-Tan zal, zoals afgesproken, op de weg over de heuvel motorpech simuleren. Probeer jij voor barmhartige Samaritaan te spelen.

De Philippino knikte even en liep in de richting van een auto van Engels merk, die zonder lichten aan de rand van de weg stond geparkeerd. Zonder zich te verroeren, bleef de Chinees kolonel Seng-Ko gadeslaan. Toen hij zag dat hij voor de taxi van Ling-Tan stil bleef staan, zweefde er een glimlach over zijn lippen. Hij stak een sigaret op en draaide zich om. Zonder haast liep hij in de richting van het havenkwartier, waar de lichten nog steeds de donkere nacht trotseerden.

★

Seng-Ko had geleerd providentiele omstandigheden niet te vertrouwen. Het gezicht van de taxi die zo juist op het gepaste ogenblik voor hem stil hield, had hem doen terugdeinzen. Hij bekeek de chauffeur die hem met zijn breedste glimlach vanachter het raampje aanmoedigde. Het was een gezette man, zijn uitdrukking was argeloos. Hij droeg de witte kiel en de blauwe pet van zijn maatschappij.

De kolonel zette zijn sombere gedachten opzij. Zonder te aarzelen opende hij de portier.

— Vooruit! Rij maar, zei hij tegen de chauffeur.

— Waar naartoe?

Bijna antwoordde Seng-Ko, maar hij bedacht zich op tijd. Iets dat hij niet kon bepalen had hem op het laatste ogenblik voor de chauffeur gewaarschuwd.

— Neem de weg naar de heuvel. Ik zal je wel zeggen waar je moet stoppen.

(Wordt voortgezet.)

VIDOCQ

VAN GALEIBOEF TOT DETECTIVE

SCENARIO: M. VASSEUR
TEKENINGEN: J.L. FERNAN

ALS DWANGARBEIDER HEEFT VIDOCQ ALLE TIJD OM OVER DE JAREN DIE VOORBIJ ZIJN TE DROMEN. OP EEN EN TWINTIG JARIGE LEEFTIJD HEEFT FRANÇOIS VIDOCQ AL MÉÉR AVONTUREN BELEEFD DAN DE MEESTE MENSEN IN EEN HEEL LEVEN! VAN ZIJN VIJFTIENDE JAAR AF HEEFT HIJ MET ZIJN GROOT HART MAAR SLECHTE GEWOONTEN, AL HEELWAT OP ZIJN KERFSTOK. AL JONG IN HET LEGER TERECHT GEKOMEN MAAKT HIJ DAAR NAAM DOOR VIJFTIEN DUELS TE WINNEN!

Hij wordt verscheidene malen aangehouden maar het lukt hem steeds weer te ontsnappen tot op de dag dat hij naar de hel van de dwangarbeidskolonie wordt gestuurd.

Hij is echter vastberaden hier niet vast te roesten. In stukjes van twee cent die hij heeft uitgehold, stopt Vidocq gouden Louis. Met dit geld lukt het hem een vijl te bemachtigen om zijn kettingen door te zagen. Hij verlaat de gevangenis vermomd als matroos.....

Aan de poort van de stad waakt een zekere Lachique. Het is zijn taak ontsnapte galeiboeven op te sporen. Stoutmoedig bootst Vidocq het Bretonse accent na....
Een klein beetje vuur, alstublieft...

Dank u. Mooi weertje om uit de gevangenis te ontvluchten!

Een paar jaar gaan voorbij... Beurtelings wordt Vidocq aangehouden en ontsnapt weer, zijn bestaan is een heen en weertje tussen de vrijheid en de galeien... Op zekere avond is hij dat spelletje beu. Hij geeft zich aan bij politiechef Mr. Henry...
U wenst mij te spreken? Wie bent u?...
Ik heet Eugene François Vidocq....

HE! Ik zal je....
'k Wil me bij de politie engageren. Het is mijn enige kans om weer een nuttig burger te worden. Ik ken de hele onderwereld. Denk er eens over na.

Na wat aarzelen, neemt Mr. Henry dit aanbod aan...
Goed dan, maar je zult streng gesurveilleerd worden, kerel!...

Met groot succes leidt Vidocq verschillende onderzoeken. Op een zekere dag vertrouwt de chef van de politie hem een gevaarlijke opdracht toe.
Vidocq, je hebt zeker al over Constantin horen spreken, hij is het hoofd van de dievenbende die de Faubourg St. Germain onveilig maakt. Het is onmogelijk bewijzen tegen hem te krijgen. Je moet proberen hem op heterdaad te snappen!
Goed.

Vidocq laat zich doorgaan voor een ontsnapt galeiboef en slaagt er in contact te nemen met een medeplichtige van Constantin....
Ik zou "werk" willen vinden...
Goed, ik zal je aan de chef voorstellen.

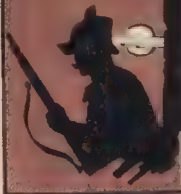

Later....
Nu, goed! Je kan bij de bende komen; maar hou je mond! De politie is overal en pas vooral voor die verduvelde Vidocq op!
Ik zal hem wel vermijden, Mr. Constantin.

De drommelse vent is ontzettend handig! Hij is een genie in het vermommen. Hij zou zich nou in jouw gedaante kunnen voordoen en zich vanavond in de huid van een generaal stoppen!.... "
Heus waar?...

Een paar dagen later rijpt er een plan in het vindingrijke brein van Vidocq .....

Die avond terwijl de politie ongezien de wijk omringt....

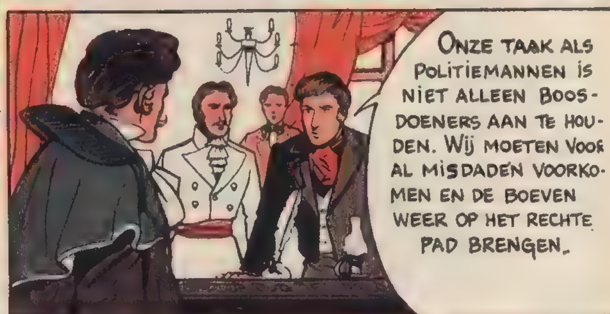

Terwijl Vidocq de dieven helpt in zijn eigen huis te stelen, komt de politie voor de dag en houdt de hele bende aan.

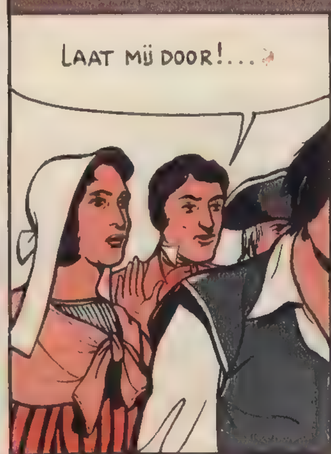
Als beloning voor zijn daden wordt Vidocq weldra tot chef van de veiligheidsdienst benoemd. Gerespecteerd door eerlijke burgers, bewonderd en gevreesd door de misdadigers die hij trouwens humaan behandelt, verplicht hij zijn medewerkers zijn "principes" te aanvaarden.

Van koning van de onderwereld werd Vidocq koning van de politie! Zijn heldhaftigheid, intelligentie en goedheid, zijn alleen met zijn ongelofelijke lichamelijke kracht te vergelijken... Op zekere dag raakt een kar in de modder vast en kantelt, waarbij de koetsier verpletterd wordt.

Ineens verschijnt Vidocq...

Dankzij zijn reuzenkracht lukt het Vidocq de kar op te tillen.

Zulke heldendaden maken Vidocq ten slotte tot een soort legendarische figuur. In zijn boek "Jean Valjean" neemt Victor Hugo hem als model. Met Vidocq als voorbeeld, schrijft Balzac zijn "Vautrin". De vermommingskunst van Vidocq, misleidt zelfs de sceptici...

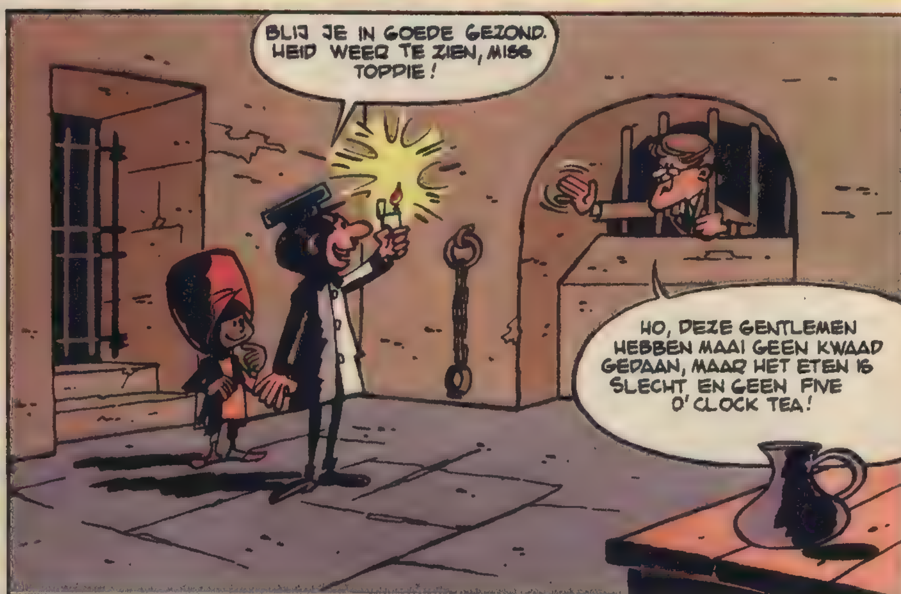

Volgende week : DE RECHTVAARDIGE RECHTERS

PECHVOGEL

MOOI! IK HEB MIJN BRIQUET GEVONDEN!

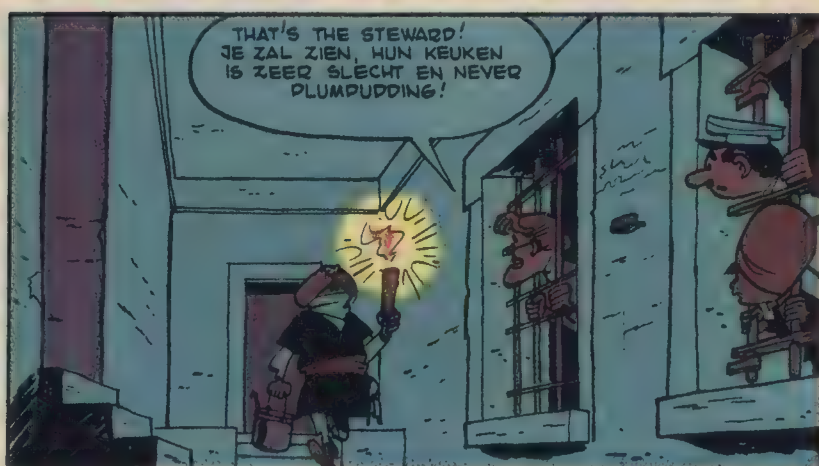

BLIJ JE IN GOEDE GEZOND. HEID WEER TE ZIEN, MISS TOPPIE!
HO, DEZE GENTLEMEN HEBBEN MAAI GEEN KWAAD GEDAAN, MAAR HET ETEN IS SLECHT EN GEEN FIVE O'CLOCK TEA!

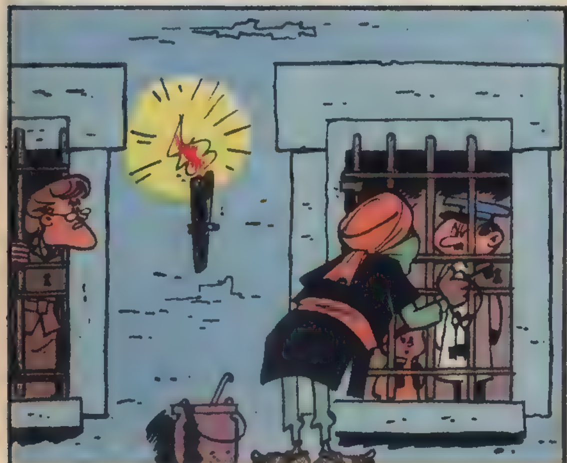

MAAR WE ZULLEN HIER UITKOMEN,.. MISS TOPPIE!
DAAR TWAAIFEL IK AAN...

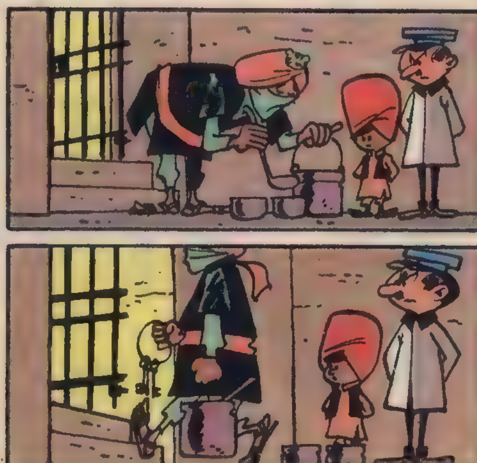

DE GROENE TIJGERS ZIJN WREED! ZE KUNNEN ONS IN DE SLANGENKUIL OF IN DE TIJGERKUIL WERPEN!

ZE KUNNEN ONS OOK WURGEN...
GOED! GOED! WIJ SNAPPEN HET!

DAAR KOMT IEMAND...

THAT'S THE STEWARD! JE ZAL ZIEN, HUN KEUKEN IS ZEER SLECHT EN NEVER PLUMPUDDING!

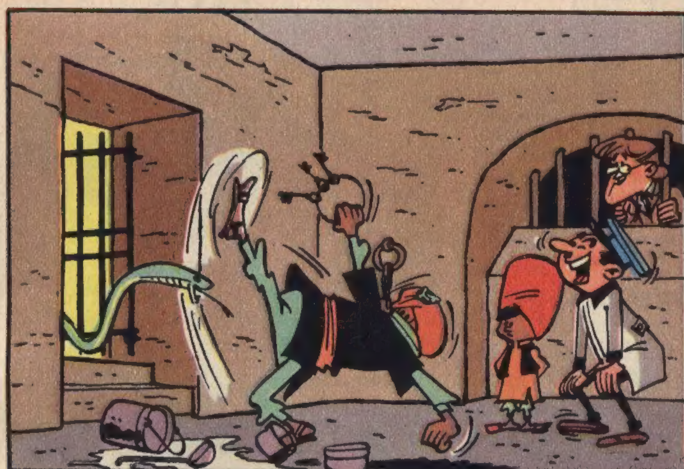

19

EN DE GROENE TIJGER

Pechvogel en Rami gingen Miss Toppie zoeken, maar ze werden op hun beurt door de Groene Tijgers gevangen genomen.

(Wordt voortgezet.)

NIEUW NIEUWS... NIEUWS...

EEN GOEDE ZAAK

DE inwoners van Loughton, in Groot Brittannië, hadden een groot liefdadigheidsfeest ingericht en waren werkelijk zeer vrijgevig geweest. Tijdens een verkoop per opbod, die het feest besloot, werden grote en kleine voorwerpen tegen goed geld aan de man gebracht. Ten slotte nam de vendumeester een klein koffertje en overhandigde het aan de man die er het meest voor geboden had... Thans zoekt men ijverig naar de gelukkige koper van dat koffertje, want het bevatte de volledige opbrengst van het liefdadigheidsfeest !

TRADITIES

IN een dorp van de staat Illinois (Ver. Staten) is er een bloeiende boogschuttersclub die geleid wordt door een autentieke Indiaan met de poëtische naam « Die-gaat-als-de-wind ». Hij geeft uitstekende raad aan de boogschutters maar schiet zelf nooit. « De tradities van mijn stam en mijn persoonlijke waardigheid, » zo zegt de Indiaan, « verbieden het mij pijlen te gebruiken die niet giftig zijn ». Wanneer « Die-gaat-als-de-wind » ooit een boog mocht in handen nemen, dan weet men waaraan zich te houden !...

EEN VREEMDE WERELD

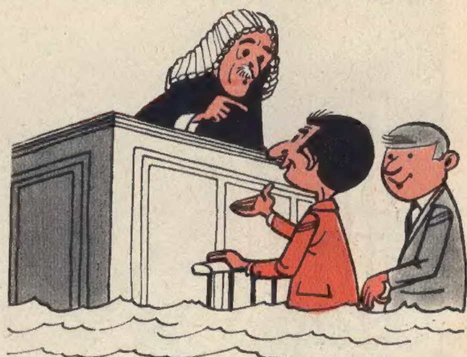
TE Valparaiso in de staat Indiana (Ver-Staten) kwam er een proces voor de rechtbank. Er waren acht beschuldigden en acht juryleden. Het toeval wilde, dat die acht juryleden zelf reeds hadden moeten afrekenen met het gerecht; in heel het stadje waren er trouwens maar twee burgers met een onberispelijke levenswandel ! De acht beschuldigden werden vrijgesproken.

EEN PAAR TE VEEL !

VIJF jongelui drongen ergens in de staat Texas een winkel binnen en gapten zes paar sokken. Daardoor begingen ze een fout, want één paar sokken was er te veel. Het onvermijdelijke gebeurde. Er ontstond een twistpartij om te weten wie één paar sokken meer zou krijgen en de twist groeide uit tot een veldslag in de regel. De politie kwam er bij te pas en de vijf jeugdige dieven werden opgesloten in de gevangenis.

HET TOEVAL

HET gebeurde te Birmingham, Groot Brittannië, in een rechtszaal. Tijdens een proces sprong er een buis van de waterleiding en het water drong de zaal binnen. Iedereen werd zenuwachtig behalve de twee beschuldigden. Ze waren loodgieters en ze boden onmiddellijk hun diensten aan. De magistraten schorsten de audientie tot de waterleiding gemaakt was. Eens de zaal weer droog, hernam men de zitting. De twee loodgieters werden vrijgesproken. Nu, waarschijnlijk hadden ze ook niet erg veel op hun kerfstok !

DE VRIJHEID ALS STRAF !

DE Canadezen en de toeristen beklagen er zich over dat de beren die in de reservaten zijn ondergebracht, steeds driester worden. Ze verlaten het woud en komen op de wegen staan om de automobilisten van dichtbij te komen zien. Iedere keer een bewaker een al te nieuwsgierige beer betrapt, schildert hij Bruintje een grote rode vlek op de rug. Wordt de beer met de rode vlek nogmaals betrapt, dan stuurt men hem voor straf terug naar het Hoge Noorden.

Het standbeeldeneiland

Parein

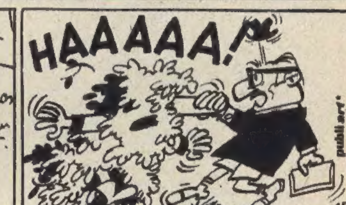

(wordt voortgezet)

NIEUWS... NIEUWS...

DE KAPITEIN GAAT TE VOET!

EEN kapitein van de koopvaardijvloot van Zuid Afrika is, vijf jaar geleden, met pensioen gegaan. Hij besloot toen de vele jaren dat hij roerloos op de commandobrug had blijven staan, in te halen. Inderdaad, de kapitein marcheert thans! Hij heeft reeds 160.000 km te voet afgelegd en op dit ogenblik moet hij ergens tussen Spanje en de Kaap zijn. Het eigenaardige van de geschiedenis is, dat de kapitein op het vlakke land wenst te gaan. Voor bergen maakt hij een omweg. « Ze maken me zeeziek », zegt de kapitein.

DAG VRIENDEN,

Commissaris Baardemakers en ik verheugen ons over de talrijke kaarten en brieven die we iedere dag ontvangen. Ik hoop dat jullie reeds lang weten dat jullie allemaal, zo klein als groot, welkom zijn in onze grote speurdersfamilie. We wensen alle detectives trouwens van harte geluk om hun schrandere antwoorden.

Vier juiste antwoorden geven recht op een kaart van amateur-detective en vijftien juiste antwoorden geven recht op een brevet van hoofd-inspecteur. De eerste vier correcte antwoorden tellen natuurlijk reeds mee, m.a.w. wanneer men een kaart van amateur-detective heeft, hoeft men niet opnieuw van één te beginnen. We tellen gewoon door. Is dat goed begrepen, jongens en meisjes?

Dag vrienden! Onze beste groeten en veel succes!

Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal.
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

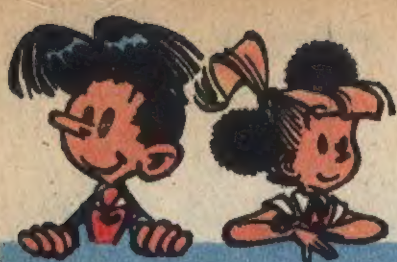
Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3, maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

PUBLICITEIT publi art* Tel: 22.56.00 7-9-60

LEES VOLGENDE WEEK EEN BOEIENDE REPORTAGE OVER DE ANTI-SLIP SCHOOL VAN ZANDVOORT

TON en TINNEKE

EEN CHARMANTE JONGEN

